

HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Aga mida muud kui noortekaid?

Blogi yhteisölliseksi työkaluksi Viron seurakuntien nuorisotyössä

Silja Talvitie

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön ko. (210 op)

5 / 2015

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Silja Talvitie	Sivumäärä 41
Työn nimi Aga mida muud kui noortekaid? – Blogi yhteisölliseksi työkaluksi Viron seurakuntien nuorisotyössä	
Ohjaava opettaja Kimmo Lind	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja MTÜ Noorteühendus Koma, Märt Saar	
Tiivistelmä <p>Tämän opinnäytetyön aihe liikkuu pitkälti ryhmäbloggaamisen, nuorisotyön kehittämisen, verkkonuorisotyön ja nuorisotyöntekijöiden keskinäisen viestinnän alueilla. Kyseessä on toiminnallinen opinnäytetyö, jonka produktina toimii blogi Viron seurakuntien nuorisotyöntekijöille. Työn tilaaja on Virossa toimiva kristillinen nuorisjärjestö Koma, joka tekee nuorisotyötä ja varustaa uusia nuoria johtajia työhön ympäri Viroa. Tavoitteena on, että blogista rakentuu yhteisöllinen, vuorovaikutuksellinen ja aktiivinen jakamisen keskus nuorisotyöntekijöiden käyttöön. Blogin tarkoituksena on toimia työkaluna, joka antaa nuorisotyöntekijöille eväitä ja ideoita, sekä varustaa ja jossain määrin jopa kouluttaa heitä työhönsä.</p> <p>Virossa tämän kaltainen verkkotyökalu on ollut ennenkin suunnitteilla, mutta onnistuneesti sitä ei ole aikaisemmin toteutettu. Tarvetta työkalulle kuitenkin on. Seurakuntien nuorisotyössä vain pieni osa työntekijöistä on alalle koulutettuja, ja uusia johtajia aletaan kasvattaa jo nuorista opiskelijoista. Monet nuoret työntekijät kaipaavat materiaalia ja ideoita vastuulliseen työhönsä.</p> <p>Suomessa ryhmäblogitoimintaa on käytetty nuorisotyössä nuorten osallistamiseen, mutta työntekijöiden keskinäiseen viestimiseen sitä ei ole sovellettu. Näin ollen opinnäytetyö tuottaa arvokasta tietoa ammattialalle ryhmäblogitoiminnan aloittamisesta nuorisotyöntekijöiden keskuudessa. Suomessa olisi varmasti hyötyä nuorisotyöntekijöiden yhteisöllisestä blogista tai nettisivusta, jossa ideoiden ja kokemusten jakamisen lisäksi voitaisiin keskustella nuorisotyön kenttään liittyvistä aiheista yleisellä tasolla. Yhteiseen keskusteluun olisi hyvä saada mukaan niin nuorisotutkijoita ja päättäjiä, kuin kenttätason nuorisotyöntekijöitäkin.</p> <p>Blogi luotiin valmiille blogialustalle (blogger.com), se muokattiin sopivaan muotoon ja sinne kutsuttiin nuorisotyöntekijöitä käyttäjiksi. Blogin päivittämistä varten luotiin blogitiimi, joka vastaa blogin ensimmäisten julkaisujen aiheista ja säännöllisistä julkaisuajoista. Tiedon levittäminen ja blogin aktiiviseksi sekä vuorovaikutteiseksi saaminen vie aikaa, joten opinnäytetyöprosessin aikana ei voitu vielä varmistaa tämän tavoitteen toteutumista. Työskentely tavoitteiden saavuttamiseksi jatkuu opinnäytetyöprosessin jälkeen.</p> <p>Opinnäytetyössä kuvataan blogin luomisprosessia, blogin rakentumista, työn haasteita ja tavoitteita. Teoreettisena viitekehysenä toimivat nuorisotyö, verkkonuorisotyö, ja blogitoiminta. Työssä pohditaan nuorisotyöntekijöille toteutettavan blogitoiminnan haasteita ja hyötyjä, sekä esitetään kehittämissuhteita vastaavaa toimintaa aloittaville.</p>	
Asiasanat Viro ; blogit , yhteisöllisyys , nuorisotyöntekijät	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Silja Talvitie	Number of Pages 41
Title Aga Mida Muud Kui Noortekaid? – A Blog as a Tool for Church Youth Work in Estonia	
Supervisor Kimmo Lind	
Subscriber and/or Mentor MTÜ Noorteühendus Koma, Märt Saar	
Abstract <p>This thesis addresses group blogging, youth work development, online youth work and communication between youth workers. As a functional thesis it has a product, which is a blog for church youth workers in Estonia. The subscriber of this thesis is a Christian youth organization Koma, which works among the youth and equips new young leaders all around Estonia. The aim is to build up a community online which will become an active center of sharing among the youth workers. The blog is a tool that gives ideas for the youth workers and equips them for the work they do.</p> <p>There have been ideas and plans of creating an online tool like this before in Estonia. Until now it has not been accomplished successfully. Regardless there is a need for the tool. There are very few educated youth workers in the church youth work and new leaders are raised out of young students all the time. Many of these youth workers need material and ideas for the demanding work.</p> <p>In Finland group blogging has been used as a collaborative method to raise young people's participation. However, it has not been used for communication between youth workers. Therefore the thesis produces valuable information about group blogging among youth workers to the professional field. A communal blog or web page for professional discussion about youth work would certainly be useful in Finland. It would be good to have youth work researchers, decision makers and youth workers discussing about youth work together.</p> <p>The blog was created to blogger.com server. It was edited into a suitable form and some youth workers were invited as contributors. A blog team for updating the blog was created. The team is responsible for the themes of blog posts and making the posts regularly. It takes time to introduce the blog to the youth workers and make it an active community. That is why it was difficult to verify the results of the project during thesis process. The blog team continues the work after this thesis has been submitted.</p> <p>The thesis includes a description about creating the blog, building it up and the challenges and objectives of the work. The theoretical frame of reference consists of youth work, online youth work and blogging. This thesis will consider the challenges as well as the benefits of group blogging addressed to youth workers. It will also introduce some development ideas for anyone starting a similar project.</p>	
Keywords Estonia, blogs, community, youth workers	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 TILAAJAORGANISAATION ESITTELY	7
3 OPINNÄTETYÖN PERUSTIEDOT	8
3.1 Työn tarkoitus ja tavoitteet	8
3.2 Työn näkökulma ja tietoperusta	10
3.3 Työn keskeiset käsitteet	11
4 NUORISOTYÖ VERKOSSA JA BLOGIT NUORISOTYÖSSÄ	12
4.1 Blogit ja bloggaaminen	14
4.2 Blogit nuorisotyön kentällä ja ryhmäblogitoiminta	17
4.3 Ryhmäblogitoiminnan toteuttaminen nuorisotyöntekijöille	18
5 BLOGIYHTEISÖ VIRON SEURAKUNTIEN NUORISOTYÖHÖN	22
5.1 Taustat produktin tekemiselle	23
5.2 Produktin suunnittelu	24
5.3 Blogin ensimmäiset tekstit	25
5.4 Käyttäjien kutsuminen	27
5.5 Blogin ilme	28
6 TAKAPAKIN KAUTTA UUTEEN NOUSUUN	29
6.1 Blogipalvelimen vaihto	30
6.2 Blogin käyttö	30
6.3 Blogitiimi ja säännöllinen päivittäminen	32
6.4 Kehittämisideoita jatkoa ajatellen	33
7 POHDINTAA JA JOHTOPÄÄTÖKSIÄ	35
7.1 Tilaajan arviointi	35
7.2 Oma arviointi	37
7.3 Lopuksi	39
LÄHTEET	40

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni pääaiheena on blogi, jonka loin Viron seurakuntien nuorisotyöntekijöiden yhteisölliseksi jakamisen keskuksiksi. Alun perin blogin päätarkoituksena oli esitellä erilaisia menetelmiä Viron seurakuntien nuorisotyöntekijöiden hyödyksi, jotta he saisivat monipuolisuutta nuorisotyöhön nuorteniltojen ohelle. Tämän vuoksi puhun joissakin luvuissa menetelmätyökalusta. Sillä tarkoitan aina alkuperäisen idean mukaista produktia. Idea on kuitenkin muovaantunut alkuperäisestä laajemmaksi, jolloin nimitys ei enää ole tarpeeksi kuvaava. Tällä hetkellä blogi on ryhmäblogi, jonka tarkoituksena on mahdollistaa monipuolinen ja vuorovaikutuksellinen ideoiden, menetelmien ja ajatusten jako nuorisotyöntekijöiden kesken, sekä varustaa heitä työhönsä erilaisin tavoin. Niinpä nimitys ”menetelmätyökalu” jää raportissanikin loppujen lopuksi taka-alalle, ja sen sijaan käytän nimityksiä blogi ja työkalu. Käytännössä nämä kaksi tarkoittavat samaa; tilaajan pyytämänä työkaluna, tai jopa työkalupakkina, toimii luomani blogi.

Sana ”työkalu” tuli käyttöön ehkä siksi, että alun perin tilaaja tilasi nimenomaan työkalun, joka auttaisi nuorisotyöntekijöitä esittelemällä erilaisia menetelmiä, joita nuorisotyössä voitaisiin käyttää. Mikä tämä työkalu käytännössä voisi olla, siitä ei ollut puhetta. Vasta myöhemmin eräs ystäväni keksi ehdottaa minulle verkossa sijaitsevaa työkalua, kun olin ensin miettinyt kuumeisesti miten pystyisin tekemään menetelmäkirjasen. Koska toimivien verkkosivujen toteuttaminen olisi ollut vähän liian haastavaa, alkoi ajatus blogista muovautua.

Opinnäytetyöni nimi, ”Aga mida muud kui noortekaid?”, tarkoittaa ”Mutta mitä muuta kuin nuorteniltoja?”. Se kuvaa tilaajan pyyntöä saada työkalu, joka auttaisi synnyttämään yhteistoiminnallisuutta nuorisotyöhön vakavien keskustelujen ja yleisen ”hengaamisen” vastapainoksi, joista nuortenillat usein koostuvat. Tuossa vaiheessa työkalun tarkoituksena oli antaa ideoita ja ajatuksia erilaisiin yhteistoiminnallisiin toteutuksiin ja motivoida nuorisotyöntekijöitä tutustumaan nuoriinsa yhdessä tekemisten eri muotojen kautta. Kuten mainitsin, idea on laajentunut aikaisemmasta jonkin verran. Siitä kerron lisää luvussa 3. Blogin muodossa oleva työkalu on nuorisotyöntekijöitä varten täydennettävänä, jotta jokai-

nen voisi tuoda oman kortensa kehoon. Toisin kuin kirjasten tai kansien muodossa oleva menetelmäopas, se on helposti muokattavissa tarpeen mukaan, ja nuorisotyöntekijöiden on helppo täydentää sitä itse ajan kuluessa.

Urmo Reitav kertoo Viron nuorisotyön olevan teini-iässä. Sen kehityssuunta on nähtävissä, mutta työn identiteettiä joutuu vielä pohtimaan. Reitavin mielestä nuorisotyötä tulisi tarkastella kriittisesti. Virossa on jäsenetty työkenttää puhumalla nuorisotyön kymmenestä osa-alueesta, mikä voi olla myös kompastuskivi. Nuorisotyön määrittelyn sijaan tulisi löytää toimiva malli nuorisotyön kytke-miseksi yhteiskuntaan. (Kuivakangas 2011.) Virossa nuorisotyö on lähtenyt kehittymään myöhemmin kuin Suomessa. Myös oma kuvani tilanteesta on, että Viro on joillakin alueilla nuorisotyön kentällä Suomea jäljessä. Siitä huolimatta muun muassa koulunuorisotyö on ollut arkipäivää Virossa jo silloin, kun Suomessa tehtiin ensimmäisiä pilottihankkeita aiheen tiimoilta. Tämän kuulin eräältä tuttavaltani, joka on itse koulunuorisotyöntekijä Virossa. Itse olen tehnyt harjoittelun eräässä virolaisessa kunnallisessa nuorisokeskuksessa. Luulen kuitenkin, että nuorisotyön ammattikentän yleiseen hahmottamiseen tarvitaan laajempaa perehtymistä tai kauemmin maassa vietettyä aikaa. Tässä vaiheessa tietämykseni ei riitä kertomaan yleisellä tasolla millaista työtä siellä tehdään, miten sitä kehitetään, tai mikä on seurakuntien nuorisotyön suhde kuntien tai järjestöjen nuorisotyöhön. Aiheesta tuntuu löytyvän myös melko niukasti kirjallisuutta.

Tulen myöhemmin kuvaamaan, miksi blogille tai vastaavalle verkkosivulle olisi tarvetta myös Suomessa. Sitä lukiessaan joku voisi kysyä, miksen sitten tehnyt blogia Suomeen; miksi juuri Viroon? Tähän löytyy yksinkertainen syy. Tein opintoihini kuuluvan sosiaalisen vahvistamisen käytäntöjä kehittävän projektin Virossa syksyllä 2014. Toteutin sen voimauttavan valokuvan projektina valokuvan erään nuoren tytön kanssa. Ajatuksena oli tehdä aiheesta myös opinnäytetyö, ja asiasta keskusteltiin harjoittelunohjaajani kanssa, jonka oli määrä olla myös opinnäytetyöni tilaaja. Lopulta selvisi, että projekti oli itsessään liian pieni opinnäytetyön aiheeksi. Piti siis löytää uusi aihe. Tässä vaiheessa luonnollisin tapa etsiä aihetta oli kääntyä tilaajan puoleen ja kysyä olisiko tällä tarvetta opinnäytetyölle, jonka saisi jollakin tapaa kytkeytyä tehtyyn projektiin. Tästä lähti liikkeelle ajatus työkalusta, joka esittelisi erilaisia menetelmiä nuorisotyöntekijöiden hyödynnettäviksi. Menetelmät rajattiin ensin olemaan taiteellisten harrastusten

tai erityisosaamisen hyödyntämistä nuorisotyössä. Niinpä esimerkkinä valokuvauksesta saatiin yhdeksi esiteltävistä menetelmistä. Tästä ajatuksesta idea on lähtenyt laajenemaan. Seuraavassa luvussa esittelen paremmin työni tilaajan.

2 TILAAJAORGANISAATION ESITTELY

Nuorisojärjestö Koma on kristillinen lähetystyöyhteisö, joka toimii yhteistyössä eri seurakuntien kanssa ympäri Viroa. Keskiössä heillä on kristillinen nuorisotyö ja uusien nuorisajohtajien kouluttaminen. Koman tarjoamia työmuotoja ovat nuorisajohtajien konferenssi ”Pölev Pirn” eli palava lamppu, ryhmänjohtajien koulutukset, sekä kesäleirit englanninkielen, jalkapallon ja musiikin parissa. MTÜ Noorteühendus Koma kuuluu Josiah Venture-nimisen organisaation alle yhdessä kahdentoista muun Itä- ja Keski-Euroopan maan kanssa. (MTÜ Noorteühendus Koma 2015.) Koman visiona on kasvattaa uusia johtajia nuorten keskuudesta niin, että yhteiskunta muuttuu.

Josiah Venture on yksityisen sektorin alueella toimiva lähetysorganisaatio, jonka perusti kolme avioparia vuonna 1993. Sen toiminta on sijoittunut kahteentoista Euroopan maahan. Yli puolet työntekijöistä on paikallisia, jonka lisäksi Amerikasta löytyy laaja kannatustiimi. (Josiah Venture 2014.) Vuosittain Amerikasta tulee myös lukuisia nuoria harjoittelijoita muun muassa vetämään edellä mainittuja kesäleirejä kaikissa Josiah Venture -maissa. Lähetysjärjestönä Josiah Venture perustaa toimintansa vahvasti kristilliselle arvopohjalle, ja sen mukaisia ovat myös tavoitteet ja toimintaperiaatteet.

Koman johtohahmo on Märt Saar, joka on yhteyshenkilöni ja jonka kanssa olen käynyt keskustelua opinnäytetyöstäni koko työskentelyn ajan. Hänen toiveensa produktin suhteen ovat kasvaneet idean kehittyessä. Alussa oli hieman epäselvä ajatus työkalusta, joka ohjaisi virolaisia nuorisotyöntekijöitä käyttämään erityistaitojaan luovasti nuorisotyössä ja saamaan sitä kautta vahvemmin kontaktia nuoriin. Nyt, kun työkalu on löytänyt paikkansa verkosta, toiveena ja tavoitteena on saada aikaan yhteisöllinen ja yleishyödyllinen jakamisen keskus Koman yh-

teistyöseurakuntien nuorisotyöntekijöille, nimenomaan kristillisen nuorisotyön tiimoilta.

3 OPINNÄTETYÖN PERUSTIEDOT

Kuten johdannossa esitin, ideani oli alun perin kytkeä opinnäytetyön voimauttavaan valokuvaan. Kun se ei onnistunut, tuli idea tilaajalta. Aihe ei siis lopulta ollut lähtöisin itsestäni, eikä varsinaisesti kiinnostuksen kohteistani. Näin ollen opinnäytetyöni aiheen valinta ei mennyt omalla kohdallani aivan kuten Vilkan ja Airaksisen ”Toiminnallinen opinnäytetyö” – kirjassa on kuvailtu. Siinä ohjataan tavoittelemaan sellaista opinnäytetyön aihetta, jossa opiskelija on hyvä ja motivoitunut kehittämään taitojaan, ja minkä avulla pystyy näyttämään parhaimman osaamisalueensa ammattialalta. (Vilka & Airaksinen 2003, 24.) Aiheen yhtäkin muuttuminen oli varmasti yksi syy työn aloittamisen takkuamiselle tuskaillessani miten pystyisin toteuttamaan työkalun, ja mitä tältä työkalun muodolta ja sisällöltä oikeastaan edes odotetaan – mikä se käytännössä olisi? Alkuun päästyäni on kuitenkin kiinnostukseni tekemääni työtä kohtaan kasvanut ja olen löytänyt hyvän alustan työn toteuttamiselle verkosta. Kaiken lisäksi se on kääntynyt huomaamatta luonteeltaan innovatiiviseksi ja näin ollen merkitykselliseksi koko ammattialan kannalta. Tällä hetkellä pystyn myös löytämään yhteneväisyyksiä työstäni kiinnostuksen kohteisiini ja osaamisalueisiini. Yksi vahvoista alueistani on kansainvälisyys, mikä näkyy tässäkin työssä tilaajan ja kohderyhmän ollessa ulkomailta. Toinen on blogien kirjoittaminen, joskin olen aiemmin kirjoittanut vain henkilökohtaisia blogeja hieman eri kontekstissa, ollen vastuussa vain itsestäni.

3.1 Työn tarkoitus ja tavoitteet

Työlläni on kaksi päätarkoitusta. Produktini, eli opinnäytetyöni toiminnallisen osuuden tarkoitus on vastata tilaajan esille tuomaan tarpeeseen luomalla työka-

lu Viron nuorisotyöntekijöiden hyödynnettäväksi. Tavoitteeni on, että tämä työkalu antaisi Viron seurakuntien nuorisotyöntekijöille tarvittavan ponnahduslaidan erilaisten toimintamuotojen ja – menetelmien kokeiluun nuorisotyössä, sekä innostaisi heitä kehittämään niitä itse jatkossa lisää. Sen lisäksi toivon heidän innostuvan verkossa sijaitsevan työkalun hyödyntämisestä keskinäisessä vuorovaikutuksessa ja ideoiden jakamisessa. Raporttini tarkoituksena on produktiivista kertomalla kasvattaa ammattialan asiantuntemusta verkon käyttämisessä nuorisotyön saralla. Tavoitteena on siis herätellä ammattikenttää kysymään voisiko ideaa lähteä kehittämään laajemmin nuorisotyöntekijöiden välisen vuorovaikutuksen parantamiseksi.

Saatuani idean työkalun toteuttamisesta blogin muotoon, en ymmärtänyt samalla avaavani ovea uudelle mahdollisuudelle ammattialan kehittämisen kannalta. Ymmärsin, että olin luomassa sen kaltaista työkalua, joka veisi menetelmäpankki-idean vuorovaikutteisempaan muotoon. Vasta tietoperustan selkeytymisen avulla aloin kuitenkin ymmärtää tekeväni laajemminkin jotain, mitä ei ole ennen tehty, nimenomaan nuorisotyöntekijöiden kohtaamisen kannalta. Työhöni tuli siis innovatiivinen sävy ikään kuin vahingossa.

Olen etsinyt erilaisia menetelmäoppaita ja – pankkeja esimerkiksi Google-haun ja Allianssin kautta saadakseni selville, onko vuorovaikutteisia menetelmäpankkeja olemassa. En löytänyt yhtäkään. Muutamia suomenkielisiä sivustoja, joissa ohjataan joidenkin tiettyjen menetelmien käyttämiseen muun muassa yhdenvertaisuuden tai osallistamisen edistämiseksi (Allianssi), sekä melko runsaasti ideapankkeja erilaisille ammattiryhmille ja toimintatarkoituksille löytyy. Ne eivät kuitenkaan pystyisi vastaamaan kuvaamaani tarpeeseen. Lastentarhanopettajille on suunniteltu verkkoympäristöä nimeltä LOIPPI (Lastentarhanopettajien ideapankki), jota kuitenkin ei ilmeisesti ole toteutettu. Se olisi ollut kaikista lähimpänä ajatustamme menetelmätyökalusta, sillä kyseisellä sivulla alalla työskentelevät olisivat olleet vuorovaikutuksessa keskenään jakaen ideoitaan ja keskustellen ajankohtaisista asioista. (Uusikari 2014.)

Olen myös keskustellut parin Verken (Verkkonuorisotyön valtakunnallinen kehittämiskeskus) työntekijän kanssa. Tällä hetkellä tilanne taitaa olla se, että keskustelua käydään verkkonuorisotyöstä nuorten kohtaamisen kannalta, mutta

paikkaa nuorisotyöntekijöiden keskinäiselle kohtaamiselle ei ole vapaamuotoisia Facebook- ja LinkedIn-ryhmiä lukuun ottamatta. Näiden palveluiden ryhmät vaikuttavat kuitenkin hyvin vapaamuotoisilta, ja sen seurauksena myös hieman hajanaisilta. Nuorisotyöntekijöillä on varmasti paljon tarjottavaa toinen toisilleen, niin käytännön kokemusten kuin toimintaideoidenkin jakamisessa. Olisi hyvä saada myös sellaisia alustoja vuorovaikutukselle, joita jokin taho tarkoituksen mukaisesti ylläpitäisi. Täten vuorovaikutuksella olisi selkeitä päämääriä, ja olisi myös helpompi valvoa ja linjata käytäviä keskusteluja. Olisi hienoa nähdä nuorisotyöntekijöiden yhteisöjä, joissa vuorovaikutusta hyödynnettäisiin suoraan yhteisön ulkopuoliseen työskentelyyn.

Tarve on siis saada paikka vertaistuelle, avun kysymiselle ja saamiselle, sekä menetelmien, teorian tiedon, pohdinnan sekä uusien ja vanhojen hyväksi koettujen ideoiden jakamiselle. Teorian tiedon jakamiselle on oman produktini kannalta tarvetta muun muassa siksi, että seurakuntien nuorisotyössä ei välttämättä aina ole koulutettuja nuorisotyöntekijöitä. Teoriaa voi muutenkin olla hyvä jakaa muille esimerkiksi oman erikoistumisen alueilta, kuten seikkailukasvatuksesta. Joka tapauksessa nuorisotyöntekijöiden välinen keskustelu ja vuorovaikutus voisi kaivata tarkastelua – missä sitä käydään, ketkä keskustelevat ja onko sitä?

Epäilen, että Virossakaan ei ole vastaavaa alustaa nuorisotyöntekijöiden kohtaamiselle tehty. Suunnitelmia ja ideoita on tilaajan mukaan kyllä ollut, jotka sitten ovat jääneetkin hyviksi ideoiksi. En voi kuitenkaan sanoa varmaksi, onko tällaista työkalua esimerkiksi kunnallisen nuorisotyön puolella, koska vironkielen taitoni on puutteellinen, ja tiedon etsiminen siksi haasteellista.

3.2 Työn näkökulma ja tietoperusta

Opinnäytetyölläni on produkti, eli konkreettinen tuote, ja täten kyseessä on toiminnallinen opinnäytetyö (Vilkka & Airaksinen 2003, 51). Oma tuotteeni on blogi, joka on tarkoitettu alustaksi ajatusten ja ideoiden jakamiselle, sekä yhteisöllisyyden rakentumiselle Koman, eli työn tilaajan, yhteistyöseurakuntien nuorisotyöntekijöiden keskuudessa. Sen lisäksi tuon blogissa itse esille hieman myös menetelmätietouttani.

Kuten mainitsin, olin alussa hieman hämmentynyt siitä, miten produktin luomisessa tulisi edetä. Hämmennys ulottui myös raportin aloittamiseen. Kirjoittamista aloittaessani en oikein tiennyt millaiseen teorian tietoon työni pohjustaisin, ja miten liittäisin produktini aihealueeltaan raporttiini. Koetin ensin pohjata työkaluni rakentamista sosiaalisen vahvistamisen, osallistamisen ja yhteistoiminnallisuuden kirjallisuuteen, mikä ei kuitenkaan oikein tuntunut toimivan. Jotenkin raporttini oli produktista irrallaan. Tämä ongelma jatkui kunnes pääsin juttelemaan ohjaavan opettajani kanssa, joka auttoi minua hahmottamaan raporttini todellista teemaa, eli blogin muodossa olevan työkalun rakentamista. Hän myös kehotti minua tutustumaan Nuorisotiedon kirjastoon ja kysymään apua kirjastojen informaatikoilta. Soitinkin seuraavien päivien aikana Nuorisotiedon kirjaston informaatikolle, joka johdatti minut taitavasti tarvitsemäni teeman ja lähdekirjallisuuden äärelle.

Saatuani apua informaatikolta raporttini teoreettinen viitekehys alkoi rakentua verkossa tehtävän nuorisotyön ja blogitoiminnan ympärille. Tällöin työskentely oli jo paljon selkeämpää, ja pystyin nopeasti aloittamaan raporttini pohjustamisen teoriaan. Tarkastelen raportissani blogien hyödyntämistä nuorisotyön ja blogiviestinnän kehittämisen näkökulmasta. Tämä näkökulma on lähimpänä produktiani ja edistää työtäni kaikkein parhaiten. Pysin tuomaan ryhmäbloggaamisen keskinäisen viestinnän keinoksi nuorisotyöntekijöille. Ryhmäbloggaamista voisivat hyödyntää muutkin ammattiryhmät keskinäisessä viestinnässään. Lähdekirjallisuuteni aiheesta on melko tuoretta, sillä vanhin verkossa tehtävää nuorisotyötä käsittelevä kirja on vuodelta 2011. Näin ollen tietopohjaa voidaan pitää luotettavana.

3.3 Työn keskeiset käsitteet

Jotta raporttiani olisi miellyttävä ja helppo lukea, avaan muutamia käyttämiäni termejä. *Produkti* on siis toiminnallisen opinnäytetyöni tuotos, joka tässä työssä on luomani blogi. *Raportilla* tarkoitetaan opinnäytetyöraporttiani, jota parhaillaan luet. *Menetelmätyökalulla* puolestaan viitataan tilaajan alkuperäisen suunnitel-

man mukaiseen produktiin, ja näin ollen produktistani käytetään toisinaan myös pelkästään nimeä *työkalu* suunnitelman kehittymisen ja laajenemisen myötä. *Blogilla, blogisivulla ja blogisivustolla* viitataan useimmiten luomaani The Disciple Makers' Site -blogiin. *Blogipalvelimella* tai *-alustalla* taas tarkoitetaan palvelua, joka tarjoaa blogin luomiseen tarvittavan alustan rekisteröitymistä vastaan. *Verkkonuorisotyöllä* tarkoitetaan muun muassa ammatillista nuorten tavoittamista, tukemista ja kasvattamista verkon kautta. Olen myös käyttänyt muita, esimerkiksi koulutusalaani liittyviä termejä, jotka olen avannut niistä kirjoittamisen yhteydessä.

4 NUORISOTYÖ VERKOSSA JA BLOGIT NUORISOTYÖSSÄ

Nuorisotyötä on tehty internetissä yllättävän kauan. Sen on ollut melko luontevaa vallata alaa verkkomaailmasta samalla kun teknologia on kehittynyt kohdeyhmän löytyessä sieltä myös. Timonen (2010) mainitsee verkkonuorisotyössä käytettävän sosiaalisen median yhteisöjä ja palveluja muun muassa tilana, väliinena ja alustana. (Sinisalo-Juha & Timonen 2011, 23.)

Internetin kautta tehdään kaikenlaista nuorisotyötä etsivästä nuorisotyöstä demokratiakasvatukseen ja kuntien nuorisopalveluihin. Nuorisotyöllä on verkossa paljon tarpeellista tehtävää, joskaan se ei ole vielä löytänyt ja ottanut käyttöönsä kaikkia internetin tarjoamia mahdollisuuksia. Nuorisotyö hakee vielä paikkaansa verkossa ja verkkonuorisotyö hakee paikkaansa nuorisotyössä (Huttunen 2014b). Verkko on nivoutunut ihmisten elämiin niin taitavasti, että on vaikea erottaa verkossa oloa ja ”todellista elämää” kahdeksi eri osa-alueeksi. Parempi voisi jopa olla, ettei nuorisotyökään erittelisi näitä kahta, vaan omaksuisi verkon käytön laajemmassa mittakaavassa normaalin nuorisotyön piiriin. Tarvitaan kiipeästi molempia, sekä verkossa tehtävää että fyysisesti läsnä olevaa työtä, jotta työ tuottaisi tulosta. Parhaimman tuloksen voisi saada, jos nämä kaksi nivoutuisi erotusta tekemättä toisiinsa, kuten nuortenkin elämissä. (Kiilakoski 2014, 41–43.)

Verkkonuorisotyössä on monia haasteita, mutta myös monia mahdollisuuksia. Mahdollisuuksiin kuuluu muun muassa se, että verkossa nuorten on helpompi alkaa keskustella luottamuksellisesti erilaisista asioista. Voisi olla parempi, jos luottamukselliset keskustelut syntyisivät kasvotusten. Tosiasia kuitenkin on, että moni asia jäisi kokonaan puhumatta ilman verkkoa. Nuoret kokevat luottamukselliset ja anonyymit verkkokeskustelut ammattilaisten kanssa turvallisiksi ja toisinaan nuori kertoo yllättäen raskaitakin juttuja. Silloin verkon mahdollistama non-verbaalinen keskustelu antaa nuorisotyöntekijälle mahdollisuuden sulatella asiaa ilman että nuori huomaisi hämmästyksiä tai järkytystä. (Peltola 2015.) Nuoria kohdataan verkossa muun muassa sosiaalisen median kautta (mm. Facebook ja Ask.fm), blogien, erilaisten nuorille tarkoitettujen sivustojen tai foorumien ja niihin kuuluvan chat-toiminnon kautta.

Yksi verkkotyön haasteista on se, ettei vuorovaikutusta pystytä havainnoimaan nonverbaalia viestintää seuraamalla, ja siksi on erityisen tärkeää harkita mitä ja miten viestitään (Sinisalo-Juha ym. 2011, 27). Yhteisymmärryksen syntymiseen kannattaa panostaa esimerkiksi korvaamalla non-verbaalia viestintää käyttämällä hymiöitä, sekä esittämällä tarkentavia lisäkysymyksiä. Voi myös olla hyvä kertoa tekemisistään esimerkiksi pohtiessaan asiaa tai tietoa hakiessaan, koska toinen keskustelun osapuoli ei tiedä mitään mitä ei kerrota. Raportoimalla välteään välinpitämättömän kuvan syntymistä. (Peltola 2015.) Verkossa toimivan nuorisotyöntekijän on myös osattava rakentaa rauhaisa ja turvallinen kohtaamisympäristö nuorelle kaikkien internetissä olevien kilpailevien toimintojen keskelle, sekä hahmotettava nuoren oman tilan raja ollakseen riittävän lähellä tunkeilematta. Toisaalta nuoren on helppo surffailla sivustolta pois milloin tahansa, jolloin mahdollinen keskusteluyhteys katkeaa. (Sinisalo-Juha ym. 2011, 30.)

Myös eettisiä perusteita toiminnalle kannattaa miettiä, sekä arvopohjaa, mille myös internetissä tehtävän nuorisotyön perustaa. Onhan myöskin nuorta vahingoittavien keskustelujen käyminen verrattain helpompaa internetissä, missä keskusteluja voi olla hankala valvoa, kuin vaikkapa työskennellessä fyysisesti nuorisotilalla. Verkkonuorisotyölle on laadittu eettinen ohjeistus (Helsingin kaupungin nuorisoasiankeskus 2008), mutta mihin asti se kantaa? Riittääkö se takaamaan turvallista ja eettisesti kestävästä palvelusta nuorille? Internetissä ei vält-

tämättä ole kukaan katselemassa miten nuorta tukemaan suunnattujen tahojen työntekijät toimivat. Nuoret voivat luottaa anonyymeihinkin ammattilaisiin, mutta ammattilaisetkin tekevät virheitä. Jos jokin keskustelu esimerkiksi käy nuorelle ahdistavaksi, osaako hän kertoa kokemuksestaan oikeille tahoille? Tällaisia asioita olisi mielestäni syytä pohtia, kun pohditaan verkossa tehtävän nuorisotyön eettistä perustaa. Useat verkossa toimivat nuorisotyöntekijät kaipaavat selkeyttä verkkonuorisotyön yleisiin käytänteisiin ja esille on myös noussut toive, että työn eettisistä kysymyksistä voitaisiin käydä yhteistä keskustelua ammattialalla (Hiry 2014, 68–72).

4.1 Blogit ja bloggaaminen

Blogit ovat verkossa sijaitsevia päivä-, leike- tai muistikirjatyypisiä useimmiten henkilökohtaisia ja persoonallisia sivuja, jotka on luotu jonkin blogipalvelimen rakentamalle alustalle. Blogikulttuuri on laaja, sillä käytännössä bloggaaja, eli blogin omistaja, voi kirjoittaa blogiinsa mistä tahansa aihepiiristä. Näin ollen blogeja löytyy monenkirjavasti aina muoti- tai sisustusblogeista matka- tai mielipidekirjoitusblogeihin asti. Niillä voidaan ottaa vahvasti kantaa erilaisiin asioihin, kertoa itsestään, purkaa ahdistusta, levittää tietoisuutta jostakin, julkaista luovaa kirjoittamista kuten runoja tai kertoa vaikkapa kiertelevän artistin elämästä.

Yleisesti voisi sanoa, että bloggaaminen on sosiaalista toimintaa, sekä itseilmaisun keino. Se on yksi keino muun muassa tehdä julkaisuja, jakaa sisältöä, kommunikoida ja oppia uutta. Blogien kommentit ovat myös tärkeässä osassa, kun julkaisuista syntyy keskusteluja blogin seuraajien ja sen kirjoittajan välille. Tämä voi myös edistää osallisuuteen ja vaikuttamisen mahdollisuutta. Se ei kuitenkaan ole blogimaailmassa ensisijainen tavoite. Sen sijaan leimaavia tekijöitä ovat nimenomaan sosiaalisuus, dialogisuus ja yhteisöllisyys. Yksittäisten henkilöiden lisäksi blogeja käyttävät myös esimerkiksi kaveriporukat ja organisaatiot. Toisin kuin esimerkiksi lehtiartikkeleissa ja perinteisillä nettisivuilla, blogikulttuuriin kuuluu kirjoittamisen vapaamuotoisuus. (Huttunen 2014a, 11–12.) Varsinkin nuorten blogitoimintaan kuuluu oleellisesti myös visuaalisuus. Kuvien

ja videoiden käyttö bloggaamisessa on selkeästi kasvanut, ja oletettavasti kasvaa yhä.

Blogia kirjoittaessa on hyvä huomioida joitakin seikkoja. Yleisesti kirjoittamisohjeistukset verkkoon tai blogiin kirjoittamiselle ovat nimittäin aivan erilaisia kuin painetun tekstin kirjoittamiseen tarkoitetut ohjeistukset. Viestintä-Piritta -nimisen yrityksen sivuilta löytyy järjestöissä ja organisaatioissa toimiville bloggareille koottuja ohjeita blogitekstin luomiseen. Alle olen koonnut yrityksen listaamia hyvän blogitekstin luomisen pääpointteja.

Blogitekstissä on hyvä mennä suoraan asiaan, ja poistaa turhan kiertelevä johdanto, jos sellainen on sattunut syntymään. Olisi hyvä myös kirjoittaa yhdestä asiasta kerrallaan, vaikka olisikin halu sanoa maailmalle kaiken mielessä pyörivän samalla kertaa. Verkossa on kuitenkin hyve, että teksti pysyy tiiviinä ja nopeasti luettavana. Lauseita kannattaa pilkkoa osiin, jotta välttyttäisiin monilta sivulauseilta. Lyhyet ja ytimekkäät, verbillä varustetut lauseet ovat helppoja lukea, kuin myös lyhyet kappaleet. Yhdessä kappaleessa ei tarvitse kertoa kuin yhdestä asiasta, ja siitäkin tiiviisti. (Seppälä 2013.)

Verkkokirjoittamisessa kannattaa hyödyntää kuvia ja listoja. Tekstin tulisi olla helposti silmäiltävää ja luettavaa, ja sen ympärillä kannattaisi olla tarpeeksi tyhjää tilaa. Blogeissa tämä hoituu yleensä ulkoasua muokkaamalla, jolloin tekstiosio on erillisellä pohjalla sivun keskellä, tai reunassa. Myös sitaatteja voidaan hyödyntää tekstin elävöittämisessä. Otsikosta kannattaa tehdä koukuttava. Jotta voisi olla varma sen vastaavan tekstin sisältöä, se kannattaa hioa valmiiksi vasta kirjoittamisen loppuksi. Otsikko on se asia, mikä ensimmäisenä kiinnittää lukijan huomion, joten siihen kannattaa panostaa. (mt.)

Blogissa kannattaa myös hyödyntää linkkejä, jotka tekevät tekstistä entistä informatiivisemman johtamalla lukijan muualle verkkoon. Näin hän voi helposti löytää lisätietoja tekstissä mainituista asioista, kuten organisaatioista tai tapahtumista. Lopuksi blogitekstille kannattaa lisätä sitä kuvailevia oleellisia avainsanoja. Useimmissa blogiohjelmissa sitä varten on valmiina avainsanalaatikko, johon sanat voidaan kirjoittaa. Avainsanat auttavat löytämään blogitekstin sekä verkkohausta että oman blogin sisällä tehdystä hausta. (mt.)

Blogissa asia ja viesti ovat tärkeitä, sisältö on rohkeaa ja asiantuntevaa, ja kirjoittajan oma näkökulma on esillä. Blogiteksteissä lukijoiden määrä on usein tärkeä, joten niitä kannattaa jakaa sosiaalisessa mediassa. Hyvä blogiteksti leviää verkossa myös toisten ihmisten levittämänä, sekä kerää kommentteja. Se, kuinka suosittu blogi tai blogiteksti on, vaikuttaa myös sen löydettävyyteen verkossa. (mt.)

Taneli Pasanen (2013) kirjoittaa siitä, millainen on hyvä blogi. Hän korostaa, että blogia kannattaa kirjoittaa kiinnostavasta aiheesta, sillä se lisää motivaatiota oppimiseen, eikä kirjoittaminen lopu yhteen blogitekstiin. Blogissa idea on kirjoittaa usein, sillä harvoin päivitetty blogi ei tavoita suuria lukijamääriä, ainakaan nopeasti. Tämän lisäksi blogille olisi hyvä asettaa jokin tavoite. On päätettävä mitä teksteillä halutaan saavuttaa. Yksi voi haluta verkostoitua, toinen hankkia lisää asiakkaita, kolmas hakea töitä. Selkeä tavoite auttaa rakentamaan blogia oikeaan suuntaan. (mt.)

Käytännön vinkkien antaminen blogissa saattaa tuoda varmemmin lukijoita. Pasasen mukaan kaikki ohjeet ja vinkit ovat blogimaailmassa suosittuja. Yleisesti blogit antavat melko vapaat kädet kirjoittamistyyliin. Käytännössä blogeissa kirjoitetaan paljon puhekielellä. Asiallista tekstiä blogeissa on kuitenkin syytä välttää, välttämällä esimerkiksi kirosanoja. Blogin kirjoittamisessa tuodaan esille omaa persoonaa, joten kovin neutraali teksti ei tarvitsen olla. Blogeissa kirjoitusvirheitäkin katsotaan läpi sormien, kunhan niitä ei ole liikaa. (mt.)

Säännöllisen kirjoittamisen tärkeyden tulen itsekkin mainitsemaan opinnäytetyössäni. Myös Pasanen ohjeistaa kirjoittamaan mahdollisimman säännöllisesti, jotta lukijat tietävät milloin odottaa uutta tekstiä. Uusia julkaisuja olisikin hyvä tulla viikoittain. Vaikka kirjoittaminen aluksi tuntuisi hankalalta, kannattaa itselleen antaa aikaa harjaantumiseen. Ideoita omaan blogiin voi saada seuraamalla muiden blogeja. Jos muualta löytyy samaa aihetta käsittelevä teksti, sitä voi kommentoida kertomalla omasta tekstistä. Tämä on yksi tapa verkostoitua blogien kautta. Myös Pasanen kehottaa julkaisemaan uusia blogitekstejä sosiaalisen median kanavissa. (mt.)

4.2 Blogit nuorisotyön kentällä ja ryhmäblogitoiminta

Digitaaliseen aikakauteen syntyneille nuorille verkko on luonnollinen ja erottamaton osa jokapäiväistä elämää. Luonnollisesti tämä on otettava nuorisotyössä huomioon. Olemmehan kuulleet monesti lauseen ”missä nuoret ovat, siellä on nuorisotyökin”. Jos jättäisimme verkossa toimimisen pois nuorisotyön kentästä, voitaisiin Kiilakosken (2014, 43) mukaan väittää sen olevan sama kuin nuorisotyö ilman ryhmää – köyhempää.

Olisi tärkeää, että nuorisotyöntekijät tuntisivat nuorten verkkomaailmaa, jotta voisivat kohdata heidät siellä ja jotta nuori saisi tarvittaessa apua, sekä oppisi välttämään ongelmatilanteita. Verkkokäyttäytymiseen on myös syytä kiinnittää huomiota, ja opastaa nuoria pysymään asiallisella linjalla toiminnassaan. (Middeke 2014, 27.)

Blogitoiminta on onneksi hoksattu nuorisotyön puolelta. Se mahdollistaa osallistumisen ja vuorovaikutuksen nuorten ja nuorisotyöntekijöiden keskuudessa eri tasoilla. Blogin ylläpito voi olla tiivistä ryhmätyötä, jolloin osallisilta vaaditaan aktiivisuutta, vastuunottoa sekä ryhmätyötaitoja. Bloggaaminen on nuorelle hyvä tapa tuoda esiin omaa osaamistaan muun muassa kirjoittajan, kuvaajan, keskustelijan, ylläpitäjän tai moderaattorin roolissa. Se mahdollistaa myös informaalin oppimisen niin nuorilta nuorille kuin nuorilta aikuisillekin. Koska nuorille verkossa toimiminen on niin luonnollista, on yhdessä bloggaaminen mielekäs tapa toimia yhdessä aikuisten kanssa. Silloin molemmat voivat oppia toisiltaan. Nuorisotyön kannalta blogitoiminta antaa keinoja nuorten osallistamiseen, ryhmätyöskentelyyn ja yhteisöllisyyden kasvattamiseen. Sillä saadaan myös näkyvyyttä toimintaan, jonka tiedottamisen kanavana blogia voidaan pitää. (mt., 27–28.)

Nuorten osallistaminen blogitoimintaan ei välttämättä tarkoita sitä, että he istuivat enemmän tietokoneen ääressä. Hyvin toteutettuna blogitoiminta voidaan kytkeä ”todellisen elämän” toimintaan kannustaen nuoria vaikkapa liikuntaan tai valokuvaukseen, josta blogi saa uusia julkaisuja. Oleellista on, että nuoret to-

teuttavat itse valtaosan blogin jaettavasta sisällöstä. Näiden julkaisujen avulla saadaan helposti myös nuorten tuottamaa tietoa esimerkiksi nuorisokeskuksen toiminnasta muiden nuorten luettavaksi. Ryhmäblogitoiminnassa tärkeää olisi toimia yhdessä niin verkossa kuin kasvotustenkin, jotta osallistuminen ja yhteistyön vaikutukset olisivat kokonaisvaltaisia. (mt., 28–29.)

Esimerkkejä nuorten ja nuorisotyöntekijöiden yhteisestä blogitoiminnasta ovat Turun Tyttöjen Talon ryhmäblogitoiminta ja Espoon nuorisotoimen leiriblogitoiminta. Turun Tyttöjen Talolla kokoontuu viikoittain ryhmä 12–28-vuotiaita tyttöjä ja nuoria naisia blogin tekemisen merkeissä ideoimaan, suunnittelemaan ja toteuttamaan suunnitelmia. Yhdessä ryhmä ideoi aiheita bloggaukseen, sekä toteuttaa muun muassa haastatteluja ja vierailuja erilaisissa paikoissa. Myös henkilökohtaisista aiheista kirjoittaminen on ryhmäblogissa sallittua, vaikkakin nuorten kanssa keskustellaan siitä, millaiset asiat ovat liian henkilökohtaisia julkaitaviksi. Tällaisessa ryhmäblogitoiminnassa nuorisotyöntekijää tarvitaan muun muassa ohjaamaan ja organisoimaan tapaamiskertoja, esitarkastamaan kirjoittajien tekstejä ennen julkaisua sekä toimimaan yleisesti valvojana, tukena ja turvana. Hän pitää myös mielessä blogitoiminnan tavoitteellisuuden nuorten kasvun tukemisen ja osallistamisen kannalta, ja arvioi toimintaa. (Säilä 2014, 111–115.)

Espoon nuorisotoimi hyödyntää ryhmäbloggaamista leiritoiminnassaan. Käytännössä leiriläisiä osallistetaan julkaisemaan kuvia, videoita ja tekstejä leiriltä johon he osallistuvat, ja täten hoidetaan tiedotusasioita kätevästi kotiväelle samalla kun nuoria ja lapsia johdatetaan medialukutaidon saloihin. Tässä toiminnassa ohjaajan rooli on samantapainen kuin Turun Tyttöjen Talolla. Ohjaaja opastaa netiketin mukaiseen käyttäytymiseen blogitoiminnassa, osallistaa nuoria tekemään julkaisuja, sekä käyttää myös itse blogia reaaliaikaisessa tiedotuksessa. (Mäkinen 2014, 34–37.)

4.3 Ryhmäblogitoiminnan toteuttaminen nuorisotyöntekijöille

Nuorisotyö on siis astunut myös blogikulttuurin keskelle hyödyntääkseen sitä nuorten kohtaamisessa ja osallistamisessa. Nuorten tavoittamisessa siitä on

koettu olevan hyötyä ja sen on huomattu vaikuttavan positiivisesti nuorten mediataitoihin ja henkiseen kasvuun. Oman aiheeni tiimoilta olenkin kiinnittänyt huomiota siihen, että nuorisotyön blogitoiminta kohdistuu nimenomaan nuoriin. Nuorisotyöntekijöille ei siis ilmeisesti ole yhteisöpalveluja lukuun ottamatta sellaista kohtaamispaikkaa verkossa, jossa vuorovaikutus olisi helppoa. Tässä luvussa kerron miten ryhmäblogitoimintaa voidaan toteuttaa ja miten sitä on nuorille toteutettu. Esimerkkinä käytän Turun Tyttöjen Talon ryhmäblogitoimintaa, jota vertaan nuorisotyöntekijöille toteutettavaan toimintaan.

Nuorten ryhmäblogitoiminnasta puhuttaessa ohjaajan tulisi tuntea yhteisöllisyyden ja osallisuuden käsitteet, sekä miten niitä edistetään. Olisi tärkeää mahdollistaa ryhmäläisille ryhmään kuulumisen, ryhmään vaikuttamisen ja toisista välittämisen kokemuksia. Samoin ohjaajan tulisi ottaa huomioon ryhmäläisten yksilölliset tarpeet, jotka voivat ilmaista esimerkiksi kielellisten haasteiden kautta. Myös mahdollinen ristiriitaisuuden tunne pitäisi ottaa huomioon. Nuori voi kokea, että omaa persoonaa jollakin tavalla esiin tuova julkaisu rikkoo yksityisen ja julkisen välistä rajaa. Nuoren ei tarvitse tehdä julkaisuja, jotka tuntuvat ristiriitaisilta. Ohjaajalla ei tarvitse välttämättä olla laajaa kokemusta bloggaamisesta toimintaa aloittaessa. Yhteisöllisyyden tunne voi kasvaa paremmin jos blogin käyttämisestä ja julkaisujen tekemisestä opetellaan yhdessä. (Erlands & Säilä 2014, 39–40.)

Ryhmäblogitoiminnassa Tyttöjen Talolla tyttöryhmä kokoontuu fyysisesti samaan tilaan säännöllisesti. Jos tällainen kokoontuminen blogitiimille on mahdollista, olisi tilan hyvä olla rauhallinen ja mukava. Paikalla voisi olla vähintään yksi tietokone, nettiyhteys, kamera, sekä muistiinpanovälineet jokaiselle ideoiden varalta. Ryhmätoimintaa käynnistäessä kootaan ensin osallistujat, jonka jälkeen sovitaan säännöllisistä kokoontumisista, jotka ovat tarpeellisia blogitoiminnan jatkuvuuden takaamiseksi. Sopiva kokoontumisaika voisi olla esimerkiksi kaksi tuntia viikossa. Jos blogi luodaankin yhdessä ryhmän kanssa, voi olla hyvä tutustua erilaisiin blogeihin ensin, jotta yhdessä voitaisiin miettiä millainen omasta blogista halutaan. Blogi on hyvä aloittaa valitsemalla verkkosivu, joka tarjoaa hyvän, selkeän ja helppokäyttöisen alustan blogin luomiselle. Tämä takaa sen, että ryhmä voi keskittyä enemmän blogin sisällölliseen osaan ja yhdessä tekemiseen. Myös erilaisia ohjeita blogin tekemiselle on löydettävissä internetistä.

Ohjaajan tulee perehtyä blogialustaan ja sen toimintoihin, jotta hän osaa neuvoa ryhmäläisiä tarvittaessa. (mt., 41–42.)

Vaikka nuorisotyöntekijöiden ryhmäblogissa ei välttämättä olisikaan ohjaajaa samassa roolissa kuin nuorten blogissa, on samoja asioita hyvä ottaa huomioon. Jonkun täytyy olla kuitenkin ylläpitäjänä vastuussa blogitoiminnasta, ydintiimin palavereista sekä ohjeistuksista. Vastuullisen on huomioitava samoja asioita blogin kirjoittajien sekä yhteisöllisyyden suhteen, kuin nuorten ohjaajankin. Hänen on myös oltava valmis auttamaan epäselvissä asioissa.

Säännöllisesti tapaava ryhmä on vahva perusta ryhmäblogin luomiselle, koska se on blogin pääasiallinen tuottaja (mt., 42). Luomassani The Disciple Makers' Site -blogissa kirjoituksia tekevät henkilöt, jotka eivät välttämättä asu samassa kaupungissa, tai edes samassa maassa. Näin ollen fyysiset tapaamiset blogitiimin ja muiden kirjoittajien kanssa eivät ole mahdollisia. Tällöin kannattaa ainakin ydintiimin kanssa sopia esimerkiksi Skype-palavereja, joissa blogin luomisesta, ulkoasusta, ylläpitämisestä ja julkaisuista sovitaan. Fyysinen tapaaminen on kuitenkin vuorovaikutuksenkin kannalta paras vaihtoehto, jos sellaisen järjestäminen on mahdollista. Tapaamisia ei välttämättä tarvitse olla viikoittain. Niiden tiheys määräytyy myös blogin vaiheen mukaan; ollaanko blogia vasta suunnittelemassa ja luomassa, vai onko kyse sen kehittämisestä tai ylläpidosta. Yhden palaverin aikana voidaan toimintaa suunnitella jo pitkällekin, jolloin tarvetta tapaamiselle ei hetkeen ole. Palavereissa on silti hyvä sopia aina seuraavasta tapaamiskerrasta.

Julkaisuja blogiin voivat tehdä myös muut kuin ryhmään kuuluvat henkilöt. Tällöinkin vastuullinen tai ohjaaja on tietoinen asiasta, ja julkaisu täytyy tehdä joko hänen kauttaan lähettämällä merkintä hänelle, tai hänen kutsumanaan kirjoittajan oman profiilin kautta; muutoin kirjoitusoikeutta kyseiseen blogiin ei ole. Toisten tekstejä voi kommentoida toki blogissa vierailevakin, ellei kyseistä toimintaa ole poistettu. Ydinryhmän jäsenillä on hyvä olla omat profiilit, joilla he voivat kirjautua blogiin tekemään merkintöjä. Omat profiilit ovat omiaan luomaan yhteisöllisyyden ja osallisuuden tunnetta, sillä ne havainnollistavat ryhmään kuulumista. Nuorten blogissa nuoren on hyvä ensin tallentaa merkintänsä, jotta ohjaaja voi tarkastaa sen olevan sääntöjen mukainen ennen julkaisemista. Nuori-

sotyöntekijöiden blogissa tämä ei kuitenkaan ole tarpeen. Blogin kasvaessa ydintiimi voi päättää ottaa julkaisujen tarkastuksen käyttöön, mikäli näkevät sen tarpeelliseksi. Ryhmän jäsenten profiilien lisäksi on hyvä luoda yksi anonyymin kirjoittajan profiili, jota kaikki vierailevat kirjoittajat voivat halutessaan käyttää. Tällöin kirjoitusta ei tarvitse lähettää ensin vastuulliselle julkaistavaksi. (mt., 42–43.) Nuorisotyöntekijöiden blogitoiminnassa anonyymin profiilin tunnusten antamisen olisi hyvä antaa sellaisille ihmisille, joihin on valmiiksi olemassa jokin yhteys, tai oman harkinnan mukaan sitä pyytävälle.

Turun Tyttöjen Talolla blogitoiminnan ryhmätapaamisissa pyritään aina käsittelemään erilaisia teemoja, ja sisällyttämään tapaamisiin esimerkiksi ryhmäyttäviä leikkejä tai itseilmaisun harjoituksia, jotta toiminta pysyisi mielekkäänä ja uusien ryhmäläisten olisi helppo päästä ryhmään mukaan (mt., 44). Samanlaiseen toimintaan ei ole tarvetta ryhtyä nuorisotyöntekijöiden ryhmäblogin tapaamisissa, vaikka sielläkin täytyy huomioida uudet tulokkaat ja jokaisen kuulluksi tuleminen. Kyseessä ovat yleensä aikuiset nuorisotyön ammattilaiset (tai ainakin nuorisotyössä toimineet) ja blogin tarkoituskin on erilainen. Näin ollen myös toimintatavat eroavat nuorille suunnatusta toiminnasta. Nuorisotyöntekijöiden ryhmäblogin aloittajatiimin tulee käsitellä tarkemmin esimerkiksi blogista tiedottamista ja mitä tarvitaan blogin aktiiviseksi tekemiseen.

Tiedotus onkin oleellinen asia nuorisotyöntekijöiden blogin kannalta. Nuorten blogissa tiedotus koetaan tärkeäksi osallistumisen ja kuulluksi tulemisen kannalta (mt., 51). Nuorisotyöntekijöiden blogissa tärkeäksi nousee yhteisen hyödyn tavoittaminen. Jotta blogista todella kehittyisi aktiivinen, yhteisöllinen ja vuorovaikutuksellinen kohtaamispaikka, on ensin nähtävä työtä nuorisotyössä toimivien saamiseksi mukaan blogitoimintaan. Blogitoiminnasta saatavien yhteisten hyötyjen nostaminen pinnalle on oleellista. Se auttaa kohderyhmää ymmärtämään blogin hyödynnettävyyden monitahoisuuden; oma ääni tulee kuulluksi, omaan työhön saadaan ideoita ja työkaluja, omaa ammattikenttää voidaan yhdessä kehittää ja epäkohtia on mahdollista nostaa pinnalle rakentavassa mielessä. Nuorille ja nuorisotyöntekijöille suunnatusta blogitoiminnasta voidaan tiedottaa samoja tapoja hyödyntäen. Näitä tapoja ovat muun muassa sosiaalisen median, sähköisen tiedotuspostin, lehtien ja radiokanavien, yhteistyötahojen

verkostojen, alan tapahtumien, lentolehtisten ja julisteiden, sekä nuorisoalan toimijoille suunnattujen lehtien ja tiedotteiden hyödyntäminen (mt., 52).

Nuorille suunnatussa toiminnassa toimintaa arvioidaan ja siitä keskustellaan nuorten kehittymisen ja heidän osallisuutensa kasvamisen näkökulmasta (mt., 52–53). Nuorisotyöntekijöiden blogissa arviointia kannattaa tehdä sen tarkoituksen mukaisesti blogin toimivuuteen keskittyen, yhteisöllisyyttä ja vuorovaikutussuutta silmällä pitäen.

5 BLOGIYHTEISÖ VIRON SEURAKUNTIEN NUORISOTYÖHÖN

Tilaaajaorganisaation johtohahmon, Märt Saaren, mukaan idea nuorisotyöntekijöille suunnatusta blogista tai nettisivusta ei ole Virossa uusi. Sellaisen perustamista on mietitty jo aiemmin, ja sellaiselle on myös ollut aina tarvetta. On ollut jopa yrityksiä jonkinlaisen sivun ylläpitämiseksi, mitkä ovat syystä tai toisesta epäonnistuneet. Tarvetta tällaiselle työkalulle kuitenkin olisi, sillä nuorisotyön johtajat tarvitsevat jatkuvaa koulutusta sekä inspiraatiota työhönsä. Internet on hyvä väline kouluttamiselle, sillä se on aina tavoitettavissa, toisin kuin kouluttajat. (Saar 2015.)

Viron nuorisotyöntekijät ovat oppineet arvostamaan pitkäkestoisia ja luotettavia työkaluja. On monia tahoja, jotka tarjoavat projekteja ja resursseja, mutta jättävät tarjoamatta mahdollisuuden pitkäkestoiseen yhteistyöhön. Josiah Venture-organisaation jäsenenä Koma haluaa varmistaa, että tästä blogista on pitkäkestoisista hyötyä. Saaren mielestä hyvin toimiessaan blogi voi varustaa ja inspiroida jopa kolmeasataa nuorisotyöntekijää muutamassa vuodessa. Luultavasti ensimmäisenä vuotena sen täytyy osoittaa hyödyllisyytensä 15–20 eri yhteisön keskuudessa, ja noin 30–40 erilliselle vierailijalle. Tietäessään kuinka monta nuorta tulevaisuuden johtajaa Koman piirissä on eri kaupungeissa ja kylissä, Saar sanoo tarpeen blogille tulevan olemaan valtava, ja olevan sitä jo nyt. Yleisesti ottaen blogia voidaan hyödyntää lukuisiin eri käyttötarkoituksiin, mutta eri-

tyisesti ensimmäisenä vuotena täytyy valita tarkkaan miten blogia hyödynnetään ja minkälaisia tavoitteita asetetaan saavutettaviksi. (mt.)

5.1 Taustat produktin tekemiselle

Puhuessani opinnäytetyöstä Saaren kanssa nousi esille, että Viron seurakuntien nuorisotyöntekijöitä voitaisiin innostaa kokeilemaan uudenlaisia menetelmiä nuorten kanssa. Tilaajan mukaan nuorisotyössä osattiin kyllä keskustella syvällisiä, mutta hän kaipasi nähdä nuorisotyöntekijöiden ottavan askeleita nuoria kohti myös erilaisilla toiminnallisilla tavoilla. Onhan selvää, että nuorissa on kovin erilaisia persoonia erilaisista taustoista, eikä vakava keskustelu välttämättä toimi kaikkien kanssa. On kyse sitten nuoreen tutustumisesta, sosiaalisesta vahvistamisesta tai jonkinlaisesta kriisitilanteesta, ei nuori useinkaan heittäydy hedelmälliseen keskusteluun noin vain, eikä nuorisotyöntekijä saa sen avulla välttämättä minkäänlaista tarttumapintaa nuoreen. Aina nuorisotyöntekijän ja nuoren tutustumisesta asti on tärkeää mennä nuoren ehdoilla niin, että hän saa määrittää kuinka paljon itsestään avaa. Luottamuksen on annettava rakentua rauhassa, sitä ei voi pakottaa. Luottamuksen syntyminen kuitenkin on ensiarvoisen tärkeää – ilman sitä on riskinä, että nuoren henkilökohtaisia rajoja rikotaan. Jos nuori ei ole varma hyväksyykö nuorisotyöntekijä hänet, tai onko hän reilu ja luottamuksen arvoinen, voi jotkin toiminnan tai vuorovaikutuksen muodot olla äärimmäisen haavoittavia. Nuorelle haavoittumisherkkiä tilanteita voivat olla esimerkiksi kuvattavana oleminen, palautteen vastaanottaminen ja harmittomaksi tarkoitettu huulenheitto. Toiminnallinen yhdessä tekeminen on omiaan vauhdittamaan luottamuksen rakentumista; siinä kun pääsee näkemään luonnollisella tavalla kanssatekijän persoonan eri puolia ja toimintatapoja.

Lähdimme siis etsimään vaihtoehtoja perinteisille nuortenilloille, joissa vakavista aiheista puhuminen ja ”hengaaminen” vuorottelevat. Itse olen havainnut virolaisilla olevan paljon luovuutta ja idearikkautta, sekä rohkeutta kokeilla outojakin ideoita. Tästä on seurannut paljon upeita ja näkyviä onnistumisia. Olisi hienoa nähdä nämä ominaisuudet käytössä laajemmin myös nuorisotyön kentällä.

Olen itse ollut eri seurakuntien nuorisotyön piirissä tavalla ja toisella jo teini-ikäisestä asti. Täytyy myöntää, ettei muita nuorisotyön muotoja yleensä nuorteniltojen ohella juurikaan ole. Nuortenillat ovat myös aina hyvin samantapaisia, seurakunnan koosta riippumatta. Seurakuntien nuorisotyötä koskevasta kirjallisuudestakin löytyy lähinnä sketsivinkkejä ja rippikouluasiaa. Kysymys kuuluu, tutustutaanko nuortenilloissa käyviin nuoriin oikeasti, vaikutetaanko nuorten elämään puheen lisäksi omalla esimerkillä, tavataanko nuoria muutenkin kuin perinteisten nuorteniltojen tiimoilta ja onko nuorten helppo tulla nuorisotyöntekijän luo tarvittaessa? Ehkä tarvittaisiin jotain, mikä auttaisi nuorisotyöntekijää näkemään jokaisen nuorista yksilönä, yhtenä vaikuttajana ryhmässä. Nämä olivat produktin suunnittelun lähtökohtia, joista tarkoitus ja tavoitteet ovat myöhemmin lähteneet laajenemaan.

5.2 Produktin suunnittelu

Kun ajatus blogin luomisesta oli syntynyt, aloin etsiä sopivaa blogialustaa sen luomiselle. Löysin sivuston nimeltä blog.com, joka mainosti mahdollisuutta lisätä käyttäjiä blogiin. Se kuulosti juuri sopivalta ideaani ajatellen, joten ryhdyin tuumasta toimeen ja aloin luomaan blogia. Blog.com – sivustolla blogin luominen oli melko erilaista kuin tutummalla blogger.com – sivulla, jossa on parikin henkilökohtaista blogiani. Sivusto on englanninkielinen, ja siinä on monia toimintoja joihin en aiemmin ollut tutustunut. Niinpä sivuston käytön opetteleminen vei oman aikansa. Sain kuitenkin blogin luotua, ja aloin ulkoasusäädösten jälkeen kirjoittamaan ensimmäisiä tekstejä.

Blogin nimi ”The Disciple Makers’ Site” tarkoittaa opetuslapseuttajien sivustoa. Opetuslapseuttamisella viitataan tietenkin raamattuun ja Jeesuksen käskyyn mennä kaikkeen maailmaan ja tehdä opetuslapsia, eli Jeesuksen seuraajia. Opetuslapseuttaminen ei kuitenkaan tarkoita pelkästään evankeliumin jakamista, vaan siihen sisältyy kaikenlaisia asioita yksilön kasvun tukemiseen liittyen. Tavoitteena on pitää yksilöstä huolta ja osoittaa hänelle rakkautta jatkuvasti muun muassa keskusteluiden tai yhdessä tekemisen muodossa, ja olla valmis

tukemaan tarvittaessa esimerkiksi erilaisissa kriisitilanteissa antamalla niin ta-
loudellista, fyysistä kuin henkistäkin tukea.

5.3 Blogin ensimmäiset tekstit

Tässä luvussa esittelen kaikki opinnäytetyöprosessini aikana itse blogiin kirjoit-
tamani tekstit. Muita tähän mennessä blogissa julkaistuja tekstejä sivuan luvus-
sa 6.3. Luotuani blogiin pohjan lähdin ensimmäiseksi kirjoittamaan Welcome -
sivua, eli blogin etusivua. Sen tehtävänä on toivottaa kävijät tervetulleiksi ja ker-
toa mistä blogissa on kyse, sekä avata blogin tarkoitusta ja tavoitteita. Kysei-
sessä tekstissä johdattelen sivulla vierailevat blogin teemaan, sekä kerron fasili-
taattorin roolista ja yhteistoiminnallisuudesta, jotka tukevat blogin toimintaperi-
aatetta. Nämä asiat kuvailevat, mitä myös seurakunnan nuorisotyössä olisi tar-
peen huomioida, ja toisaalta mihin blogi osaltaan koettaa kannustaa. Lopuksi
kerron miksi juuri minä, suomalainen nuori nainen, olen luonut tämän blogin, eli
mainitsen tekeväni opinnäytetyötäni aiheesta. Seuraavaksi kerron mitä fasili-
taattori tarkoittaa, ja miksi valitsin kirjoittaa siitä blogin etusivulle.

Fasilitaattori on puolueeton ohjaaja, joka keskittyy ryhmäprosessien valmiste-
luun ja tukemiseen perustuen toimintansa ajatukselle, jonka mukaan ryhmä itse
on paras asiantuntija. Hän auttaa ryhmää ideoimaan, tekemään päätöksiä ja
ratkaisuja, vaikka varsinaisesta sisällöstä vastaavatkin ryhmän jäsenet itse. Fa-
silitaattorin tulee aidosti antaa ryhmän edetä omilla ehdoillaan. Osallistaminen
silloin, kun kaikki on jo valmiiksi päätetty, on osallistujille turhauttavaa. Fasili-
taattori on ohjaaja, joka ikään kuin astuu syrjemmälle antaakseen ohjattavillen-
sa tilan toimia yhdessä yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi. (Summa & Tuo-
minen 2009, 8-10.)

Fasilitaattorin roolista kertomisen yhdistin osaltaan voimauttavan valokuvan
menetelmään, sillä niissä on samoja piirteitä. Tämän yhteyden lisäksi ajattelin
roolin tuntemisesta olevan hyötyä nuorisotyöntekijöille nuorten kohtaamiseen,
myös heidän kouluttamattomuutensa vuoksi. Uskon, että fasilitaattorina toimi-
minen voi antaa myös kiireiselle ohjaajalle luvan hengähtää, ja keskittyä tarkkai-

lemaan nuoria yksilöinä. Näin ohjaaja voi oppia enemmän persoonista, joiden kanssa on tekemisissä. Ikävä kyllä yhdessä blogitekstissä ei voinut kovin syvästi uppoutua fasilitoimiseen ja osallistamiseen, ja niissä käytettävien menetelmien esille tuominen jäi ainakin toistaiseksi kokonaan pois. Nyt aiheesta on kuitenkin niin sanotusti langan pää näkyvillä, johon joku voi halutessaan tarttua.

Etusivun tekstin jälkeen siirryin alkuperäisen idean mukaan kirjoittamaan tekstiä valokuvauksen hyödyntämisestä nuorisotyössä. Syy miksi valitsin kirjoittamaan voimauttavan valokuvan menetelmästä, oli opinnäytetyöni kytkös aikaisemmin tekemääni projektiin. Siitä löytyy enemmän tietoa opinnäytetyöni johdannosta. Voimauttavan valokuvan oli siis määrä olla yksi esimerkeistä, millaisin eri taitteellisin tavoin nuoria voi osallistaa ja olla heidän kanssaan tekemisissä. Koska menetelmä on rekisteröity menetelmä, en voi kuitenkaan opettaa koulutuksessa oppimaani eteenpäin, ellen ole käynyt pidempää ammatillista koulutusta menetelmän käyttöön ja opettamiseen. Siitä syystä minun oli myös oltava tarkkana miten kerron menetelmästä Viron nuorisotyöntekijöille. Päädyin kertomaan julkaisun alussa voimauttavasta valokuvasta yleisellä tasolla, jonka jälkeen kerron miksen voi opastaa muita kyseisen menetelmän käyttöön. Tämän rekisteröidyn menetelmän käyttämiseen johdattamisen sijaan kerron muutamia ideoita, miten erilaisin tavoin kameraa voidaan hyödyntää nuorisotyössä, muun muassa yhteishengen parantamisessa, tutustumisessa sekä tietenkin yhteisten muistojen tallentamisessa. Valokuvaaminen voi olla oikein käytettynä vahva väline sosiaalisessa vahvistamisessa. Seuraavaksi avaan voimauttavan valokuvan käsitettä myös opinnäytetyöni lukijoille.

Voimauttava valokuva on Miina Savolaisen kehittämä menetelmä, joka kääntää sekä valokuvauksen että ohjaamisen periaatteet eräällä tavalla pääläelleen. Perinteisestä kuvaamisesta poiketen kuvattava päättää miten ja missä häntä saa kuvata, sekä miten häntä saa katsoa. Emme voi tietää mitä toinen henkilö kaipaa ja tarvitsee, ja siksi on tärkeää koettaa kuulla ja nähdä hänet sellaisena kuin hän itsensä tuo esille. Voimauttavan valokuvan menetelmässä apuna käytetään valokuvaustilannetta, omakuvia, albumikuvia ja arjen teemojen tavoitteellista valokuvausta. (Savolainen 2015.)

Sen sijaan, että ohjaaja yrittäisi kehittää ohjattavaa, menetelmässä hän antautuikin itse kehitettäväksi ja haavoittuvaksi, nähdäkseen ohjattavan juuri sellaisena kuin tämä haluaa tulla nähdyksi. Valokuva ei itsessään ole terapeutin väline, vaan sitä voi olla ainoastaan tapa, jolla sitä käytetään. Sitä ei myöskään saa soveltaa toiseen ihmiseen ilman oman prosessin läpikäymistä, sekä täydennyskoulutusta. (Savolainen 2013.)

Valokuvaustekstin kirjoittamisen jälkeen siirryin blogissa kristillisyyteen. Kirjoitin tekstin aiheesta ”Jesus at the center”, eli Jeesus keskiössä. Siinä kuvasin seurakuntien nuorisotyöntekijöiden elämää, ja muistutin mikä on kaiken keskellä se tärkein asia, ja mistä myös kaikki työssä tarvittavat voimavarat ja viisaus kumpuavat. Hengellisen työn tekijöille henkilökohtainen suhde Jeesukseen on jo heidän työhönsä kuuluvan vastuunsa kannalta tärkeä.

Tämän jälkeen Saar toivoi sellaisia julkaisuja blogiin, josta kiireiset nuorisotyöntekijät saisivat nopeasti ideoita silloin, kun eivät jaksakaan keskittyä pitkiin teksteihin. Kirjoitin julkaisun, jossa oli ohjeistettu joitakin erilaisia pelejä ja leikkejä. Se ei taida nopeuteen vastata kaikista parhaimmalla tavalla, mutta toki siitäkin on hyötyä. Leikit olivat sellaisia, joihin en ole Virossa ollessani törmännyt. Toivon, että ne olisivat siis työntekijöille uusia.

5.4 Käyttäjien kutsuminen

Kävin helmikuussa Virossa Koman Põlev Pirn – konferenssissa, joka siis on tarkoitettu nimenomaan Koman yhteistyöseurakuntien nuorisotyöntekijöille ja tuleville nuorisotyöntekijöille. Siellä sain mahdollisuuden käydä esittelemässä työn alla olevaa blogisivustoa niiden nuorten osanottajien edessä. Kerroin myös vuorovaikutuksen mahdollisuudesta ja kutsuin heitä mukaan blogin kirjoittamiseen ja kehittämiseen. Hyvin pian tämän jälkeen konferenssi päättyi ja kaikki alkoivat ryhmäkuvan jälkeen hajaantua, joten kukaan ei ehtinyt oikein tulla enää juttelemaan aiheesta kanssani. En siis tiedä olisiko innokkaita kirjoittajia joukosta löytynyt.

Jo toisen blogiin kirjoittamani tekstin jälkeen aloin lähettää kutsuja niille virolaisille seurakuntien nuorisotyössä mukana oleville, joita tunsin. Kaikki heistä olivat olleet mukana konferenssissa, mutta lähetin heille hyvän tavan mukaisesti kuitenkin lisäksi sähköpostiviestin, jossa alustin aihetta ja kutsuin henkilökohtaisesti heitä mukaan heille tarkoitetun blogiyhteisön luomiseen. Ilmeisesti kaikki heistä hyväksyivät kutsuni, koska heidän nimensä olivat ilmestyneet blogin käyttäjälistan. Kukaan heistä ei kuitenkaan vielä kirjoittanut mitään.

5.5 Blogin ilme

Näihin aikoihin sain myös palautetta blogin niin kutsutusta kansikuvasta, joka ei liittynyt nuorisotyön teemaan. Olin aikaisemmin koettanut vaihtaa sitä parempaan, mutta kaikki kokeilemani kuvat olivat olleet väärän kokoisia, ja tästä johtuen muuttuivat huonolaatuisiksi blogiin ladattaessa. Olin ajatellut mahdollisuutta ladata kansikuvaksi ryhmäkuva tämän vuoden nuorisajohtajien konferenssista, jossa itsekkin olin ollut mukana. Kun sitten idea tuotiin esiin tilaajan taholta, ja kun sain kuvan sähköpostiini, latsin sen blogiin. Myös tämä kuva oli väärän kokoinen. En itse tiennyt miten kuvia muokataan, joten tässä vaiheessa pyysin tradenomi-veljeäni apuun. Aikansa työskenneltyään hän saikin aikaan oikein hienon kuvan oikeassa koossa. Sen ladattuani olin blogin ulkoasuun erittäin tyytyväinen! Olen liittänyt raporttiini seuraavaksi kuvan sivusta ulkoasuineen.

The Disciple Makers' Site

Collecting methods for youth work

Home Jesus At the Center

Welcome!

This blog site is planned to serve church youth workers. The idea is to collect different kind of methods and ideas for youth workers to meet their youth where they are at. These methods and ideas are alternatives for known conversation models. The aim is to see how different kind of active things can lead us to our goal as we reach for the youth. We can use active collaborative methods in groups or sometimes use them even in one on one times. In this site you can make your own posts about new ideas or methods you want to share and read your colleagues' ideas. I will also add some examples of methods I have used or experienced.

Collaborative methods? What is this all about?

Have you ever thought what other possibilities do you have in gathering with your youth than regular youth nights, chilling and deep conversations? There are many possibilities to get to know the youth and/or get to know new young people outside the youth group. Many times it's good to use some methods before going deeper – that also makes it easier to talk with them one on one. It doesn't really matter if your way is rather to chill with them all together or focus on individuals – both are important and it's good to practice them. However, these collaborative methods

Tere tulemast!

This site is firstly for church youth workers in Estonia. Why does it seem to be in English then? Good question! There are two administrators in this site, härra Märt Saar and I, Silja Talvitie. Since I am from Finland I find it easier to write in English, but Estonian is more than allowed here as well! So you, eesti inimene, go ahead and let the sharing begin! "Sharing is caring!"

Pages

- [Jesus At the Center](#)
- [Welcome!](#)

Posts

- [March 2015 \(1\)](#)
- [February 2015 \(1\)](#)

Authors

- [kadtingas](#)
- [kamsmaria](#)
- [kenneth.dasvand](#)
- [mzrt](#)
- [msaar](#)
- [riinatamm](#)
- [Silja Talvitie](#)

Categories

- [Method](#)
- [Photography](#)
- [Uncategorized](#)

Recent Posts

- [Games](#)
- [Photography in youth work](#)

Blogroll

- [Blog.com](#)
- [Blog.com Blog](#)
- [Help & Support](#)

Älypuhelimella otettu kuva blogisivusta.

6 TAKAPAKIN KAUTTA UUTEEN NOUSUUN

Jonkin aikaa oli siis jo kulunut blogin luomisesta, ja käyttäjien kutsuminen oli jo aloitettu. Tähän mennessä olin kuitenkin ainoa blogiin kirjoittanut. Tunsin, että blogi oli kuin oma pieni valtakuntani, johon muiden oli vaikea päästä sisään. Halusin jo nähdä muiden käyttäjien aktivoituvan ja blogin yhteisöllisyyden kasvavan. Jossakin vaiheessa alkoi selvitä syitä, miksi tilanne ei näyttänyt menevän eteenpäin.

6.1 Blogipalvelimen vaihto

Kävi ilmi, että käyttämämme blogipalvelin ei toiminut kunnolla, mikä aiheutti ongelmia sekä sivulla vierailevalle, että sen käyttäjille. Esimerkiksi Koman johtaja Märt Saar ei päässyt kirjautumaan sisään lainkaan, ja monesti blogin sisällä sivulta toiselle siirryttäessä lataus epäonnistui. Tämä osaltaan selitti myös sen, miksi olin pitkään ainoa blogiin kirjoittanut – Saar oli kirjoittanut virokseksi tekstin näytelmäkerhon vetämisestä, mutta ei ollut saanut sisäänkirjautumisongelmien vuoksi julkaistua sitä. Loppujen lopuksi blog.com-sivustolla työskentely oli siis hyvin hankalaa. Niinpä päätimme siirtää blogin tutummalle blogger.com-sivustolle. Oli hieman haikea luopua ensimmäisestä luomuksestani, jonka eteen olin nähnyt vaivaa ja jonka ulkoasuun olin jo tykästynyt. Ymmärsin kuitenkin sen olevan tarpeen viimeistään kopioidessani valmiita blogitekstejä vanhasta blogista uuteen. Tänäkin aikana vanha sivusto nimittäin kaatui monta kertaa.

Blogger.com tuntui selkeältä ja kodikkaalta aloittaessani työskentelyn siellä, ja sain melko nopeasti luotua uuteen blogiin ulkoasun ja julkaistua jo valmiit tekstit. Harmittamaan jäi veljeni muokkaaman kuvan puuttuminen, sillä en keksinyt miten sen voisi liittää uuteen blogiin sopivalla tavalla. Olemme siis jälleen saman kuvapulman äärellä kansikuvana toimivan polkupyöräkuvan ollessa täysin blogin aiheen ulkopuolella.

6.2 Blogin käyttö

Blogissa on mahdollista luoda sekä uusia blogin sisäisiä sivuja (pages) että uusia tekstejä (posts). Olenkin määritellyt ”sivut” teoriatietoa ja erilaisten informatiivisten asioiden esilletuomista varten, kun taas nämä julkaisut toimivat muun muassa menetelmä- ja toimintaideoiden jakamispaikkana. Blogin sivupalkkiin oli myös mahdollista luoda käteviä linkkejä, jotka auttavat löytämään blogista nopeasti sen, mitä etsii. Pyrin ensin luomaan blogista nettisivun omaisen, mikä onnistui edellisellä blogisivulla paremmin. Blogimaisuus ei taida kuitenkaan nykyiselläkään sivulla haitata, sillä blogistahan tässä on kyse.

Myös blogger.com-palvelimella on mahdollista lisätä uusia käyttäjiä lähettämällä kutsu sähköpostiosoitteeseen. Kutsun saatuaan käyttäjän tarvitsee vain hyväksyä se ja kirjautua sisään blogiin, sitten he voivat alkaa tuottamaan sisältöä. Käyttäjien nimimerkit näkyvät sivun vasemmassa reunassa, josta löytyvät myös asiasanalista, sekä lista julkaisuista. Asiasanalistasta löytyvät kaikki asiasanat, joita teksteihin on merkitty. Asiasanaa klikkaamalla pääsee suoraan näkemään tekstit, joissa kyseistä sanaa on käytetty. Reunassa on myös hakulaatikko, jonka avulla haluamaansa sisältöä voi hakea blogin sisällä. Palvelimen monikielisyys helpottaa toimintaa huomattavasti, sillä käsittääkseni jokainen käyttäjä näkee blogin hallintaominaisuudet omalla kielellään. Blogin julkisen puolen olen asettanut englanninkieliseksi. Alla on kuva sivustosta, jonka yläreunasta löytyy myös blogin osoite. Parempaa tutustumista varten kannattaa siis kirjoittaa kyseinen osoite internet-selaimen osoitepalkkiin ja avata blogi.

Ei verkkoa 17:31
 thedisciplemakers.blogspot.fi
 The Disciple Makers' Site
 About Jesus at the center

Time kokoon!
 This site is finally for church youth workers in Estonia. Why does it seem to be in English? Read the explanation! There are two administrators in this site. Matti Mäkelä and K. Milla. Yhteinen. Since I am from Finland I don't speak so well in English, but Estonian is more than allowed here, so well! So yes, we'll continue, go ahead and let them sharing help! "Sharing is caring!"

Blog Archive
 ▼ 2015 (5)
 ▼ April (5)
 Pädevused ja koolitusvajadused
 Kahoot!
 Teater kirikusse, miks ka mitte? Games
 Photography in Youth Work

Labels
 • koolitus (1)
 • game (1)
 • games (1)
 • idea (1)
 • kahoot (1)
 • meelelaulu (1)
 • mängud (1)
 • photography (1)
 • teater (1)

Contributors
 • Matti
 • Matti Mäkelä
 • Kadi
 • Raima
 • Milla

Search This Blog

Follow by Email

Total Pageviews

Monday, April 27, 2015
Pädevused ja koolitusvajadused?!
 Hei, tubli noortejuht!
 Vahel on hea võtta aeg maha ja mõelda oma töö peale ning analüüsida oma oskusi ja neid oskusi, mis nagu puudu kipuvad jääma ka. Seda mina hetkel olen tegemas ja vahepeal innustasin ka teisi seda tegema oma ankeetküsitlusega. Nimelt olen koostamas oma lõputööd teemal "Noorsootöötajate pädevused ja koolitusvajadused Eesti Evangeeliumi Kristlaste ja Baptistide Koguduste Liidu näitel", mille eesmärgiks olen seadnud välja selgitada koguduste noortejuhtide hinnangul nende pädevused ja koolitusvajadused. Samuti loodan avada kristliku noorsootöö sisu ja olemust oma kooli inimestele ja teistele riigikorralduslikele noorsootöötajatele ning ehk on sellest kasu ka EKB liidule ideede jaoks. Hetkel olen andmetööstusfaasis, aga kui sellega valmis, siis postitan siia tulemused Teile lugemiseks ja mõtisklemiseks.
 Seniks aga, keep up the good work!
 Kadi Tingas
 Posted by Kadi at 8:58 AM No comments:

Monday, April 20, 2015
Kahoot!
www.kahoot.it
 Kui seisad kunagi mõtte ees, et mida põnevad noorteõhtul noortega teha (olen kuulnud, et sama kasutatakse ka koolides), siis üks hea võimalus on kasutada kahoot viktoriini.
 Seal pead sa looma endale kasutaja keskkonda, et saada luua huvitavaid viktoriine, arutelusid jms. Kogu mäng toimub nutitelefonega. 5 parimat mängijat on ka näha ja skoorid võivad pidevalt muutuda, niit põnevus ka säilib!

 Edu katsetamise!
 Raima
 Posted by Raima at 9:08 AM No comments:
 Labels: idea, kahoot

Friday, April 17, 2015
Teater kirikusse, miks ka mitte

The Disciple Makers' Site Blogger.com-sivustolla

6.3 Blogitiimi ja säännöllinen päivittäminen

Jo jonkin aikaa vanhan blogin kanssa takkuamisen jälkeen päätimme tavata Saaren kanssa Skype-keskustelussa. Hän kummasteli, miksei blogissa tapahdu mitään samalla kun itse odotin vastauksia moniin kysymyksiin ja ehdotuksiin, joita olin aiemmin hänelle osoittanut. Olin kokenut blogin parissa työskentelyn vaikeaksi yksin niin etäällä Koma-tiimistä ja koko kohderyhmästä. Minulta puuttui tarvittavia kontakteja blogin levittämiseen, julkaisuideoita, sekä tarpeeksi hyvä vironkielen taito osallistumiskynnyksen madaltamiseksi. Olimme jo aiemmin keskustelleet tiimin kokoamisesta blogityötä varten, mutta sitä ei ollut syntynyt kutsuistani ja blogin esittelystä huolimatta. Nyt otimme asian esille uudestaan. Saman viikon aikana järjestimme toisenkin Skype-palaverin, johon Saar oli saanut pyydettyä erään jo aikaisemmin blogitoimintaan kutsutuista nuorisotyöntekijöistä. Tässä palaverissa saimme sovittua selkeän rungon blogin päivittämiselle kerran viikossa. Jokaisella blogitiimin jäsenellä olisi vastuuna tehdä yksi julkaisu kuukaudessa. Käytännössä tämä tulee toimimaan vasta, kun blogitiimissä on neljäs jäsen. Blogitiimin lisäksi olisi tarkoitus saada niin sanottuja vierailijoita tekemään yksittäisiä julkaisuja blogiin. Vierailijan rooli sopii esimerkiksi sellaisille nuorisotyöntekijöille, jotka ovat kiireisiä, eivätkä siksi halua sitoutua tiimin toimintaan. Tällä hetkellä meillä on alustava lista tulevista julkaisuista ja niiden tekijöistä kesäkuun alkuun saakka. Blogijulkaisujen säännöllisyyden takaamisen lisäksi nostimme esille kategorioita, joista julkaisuja voisi tehdä. Näitä ovat nopeat ideat, erilaiset pohdinnat, hyväksi havaitut menetelmät, videot (sekä itse tehdyt, että internetistä linkitetyt) ja pelit sekä leikit.

Blogissa on tällä hetkellä kolme vironkielistä tekstiä. Ensimmäinen on se Saaren kirjoittama teksti näytelmäkerhon vetämisestä, joka jäi odottamaan julkaisua edellisen blogialustan ongelmien vuoksi. Sen lisäksi blogissa on julkaisu eräästä yhteisöllisestä pelistä, sekä toinen julkaisu erään nuorisotyöntekijän opinnäytetyöstä, joka liittyy blogin teemaan. Kaikki kolme tekstiä ovat eri kirjoittajien tekemiä, joten blogi ei enää näytä henkilökohtaiselta blogiltani. Lisäksi nämä vironkieliset tekstit luovat Viron nuorisotyöntekijöitä ajatellen kotoisuutta blogiin, joka aiemmin oli kokonaan englanniksi. Yksi osallistumisen kynnyksistä voi hyvinkin olla englanninkieli, sillä se saattaa luoda blogissa vierailevalle tunteen

siitä, että kyseinen blogi ei olisikaan hänelle kohdistettu. Kyseisen tunteen voi hyvin ymmärtää: miksi virolaisille tarkoitettu blogi olisi englanniksi kirjoitettu? Olen viitannut asiaan blogin sivupalkissa kertomalla olevani Suomesta, mutta pelkästään se ei olisi riittänyt luomaan kotoisuutta vironkielisille nuorisotyöntekijöille. Siksi olenkin kiitollinen noista kolmesta vironkielisestä julkaisusta, ja tiedän, että lisää on tulossa.

6.4 Kehittämissideoita jatkoa ajatellen

Erilaisia vaikeuksia on siis blogiprosessin aikana kohdattu. Siitä huolimatta asiassa mennään eteenpäin, ja blogi kasvaa vähä vähältä. Tässä luvussa pohdin, mikä tekisi blogista toimivamman, ja mitä pitäisi tehdä tai ottaa huomioon, jotta näkisimme blogin kasvavan tulevaisuudessa aktiiviseksi toivotulla tavalla.

Eräänlaisen vastauksen blogin käytettävyyteen saattaisivat tuoda vlogit, eli erilaiset videojulkaisut. Vlog tulee sanasta ”video log” tai ”video blog”, ja on ikään kuin jatkumoa tekstimuodossa oleville blogeille (Huttunen 2014a, 19). Tämän ansioista myös ne, jotka eivät ole innokkaita kirjoittajia, saavat tavan tuoda tärkeäksi kokemiaan asioita esiin kuten blogikulttuurissa muutenkin on tapana. Vloggaaminen on noussut suureen suosioon, ja eritoten YouTubesta on löydettävissä lukuisia erilaisia vlogeja. Erilaiset videot ja vlogit toimisivat erinomaisesti myöskin The Disciple Makers’ Site -blogissa tavallisten tekstijulkaisujen lomassa, elävöittäen tunnelmaa ja vastaten kiireisten nuorisotyöntekijöiden tarpeeseen tuomalla esiin ideoita ja inspiraatiota nopeasti. Tällaiseen tapaan toimia nuorisotyössä viitataan myös ”Nuorisotyö blogga” – kirjassa. (mt., 21–22.)

Nuorisotyössä ei vlogien käyttöön ole vielä yleisesti siirrytty, vaikka tälle aluevaltaukselle olisi selvästi tarvetta (mt., 22). Poikkeuksena muun muassa Väestöliiton sivuilta löytyy paljon seksuaalikasvatuksellista asiaa videomuodossa (Väestöliitto 2015). Kyseiset videot löytyvät myös YouTube-palvelusta. Joka tapauksessa nuorisotyön ei kannattaisi jättää huomiotta tätä muotisuuntausta, joka mahdollistaa asioiden nopean ja elävän tuntuksen viestimisen. Vlogien suosio kasvaa kasvamistaan erityisesti nuorten, mutta koko ajan enemmän myös aikuisten käytössä. Ylipäänsä juuri nyt on havaittavissa ilmiö, jossa ku-

vallinen ilmaisu on nousemassa tekstipohjaisen viestinnän yli (Huttunen 2014a, 19).

Vlogit ovat erinomaisia huumoripitoisten ideoiden toteuttamisessa, mutta nuoret ovat löytäneet sen kanavana myös elämän varjopuolien esittelyyn (mt., 20). Lisäksi vlogeja käytetään runsaasti esimerkiksi erilaisten tutoriaali- ja How To -tyyppisten videoiden julkaisuun, joissa voidaan opastaa tekemään vaikka Lumikki-meikki tai jekkuja kotiväelle. On olemassa myös vlogeja siitä, miten tehdä vlogi, tai mistä aiheista voisi vlogata. Jos kuluttaa hieman aikaa YouTubessa tutkiakseen videoblogikulttuuria, tajuaa videoiden käytön kasvaneen ja monipuolistuneen räjähdysmäisesti. Kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa, mutta elävä kuva kertoo vielä paljon enemmän. Jos nuorisotyössä jätetään huomiotta vlogien kasvava suosio ja niiden käytön monipuolisuus, saatetaan pian jäädä nuorten maailmasta pahasti jälkeen. Nuorten silmät saattavat olla jo harjaantuneet etsimään viihdyttävää ja eläväistä tietoa kirjoitetun tiedon sijaan. Tämä kannattaisi huomioida erilaisissa verkossa toimivan nuorisotyön palveluissa, jotta nuoret todella tavoitettaisiin.

Koska omassa työskentelyssäni oli kyseessä opinnäytetyö, olin sen kannalta vastuussa blogista vain ”opiskelija”-nimikkeeni kautta. Tämä sai aikaan hämmennystä oman roolini hahmottamisessa. En ollut ihan varma kuinka pitkälle minun odotetaan blogia rakentavan ja olevan sen toiminnassa mukana, ja koska oma osuuteni päättyy saadakseni siirtää kapulan seuraaville. En tiedä ehtikö tilaaja itsekään kiireiden keskellä syventyä aiheeseen tarpeeksi hahmottaakseen sitä, mitä käytännössä odotti siinä vaiheessa tilaamaltaan työkalulta, mikä olisi seuraava askel ja mitä hän olisi toivonut minun tekevän ennen opiskeluni päättymistä. Olisin myös toivonut enemmän yhteistyön tuntua ja tehtävien jakoa tilaajan ja itseni kesken. Hyvin määritellyt henkilökohtaiset päämäärät olisivat yhdessä selkeän tehtävänjaon kanssa auttaneet pyrkimään tuloksiin nopeammin ja varmemmin. Onneksi nyt on kuitenkin lähdetty työskentelemään pienen blogitiimin kanssa yhdessä, ja kommunikoinnin sekä palaverien tarpeesta on keskusteltu. Tulevaisuudenkuvat ovat valoisampia, nyt vain tarvitaan säännöllistä julkaisemista ja tavoitteista kiinni pitämistä. Selkeiden tavoitteiden ja roolien määrittäminen, sekä toiminnan suunnitteleminen ovat perustaa mille tahansa

toiminnalle. Tämä kannattaa myös nuorisotyöntekijöiden ryhmäblogia perustaessa ottaa huomioon.

Myös käyttäjäselvityksen perusteella olisi voitu virittää kiinnostusta ja osallisuuden tunnetta blogia kohtaan nuorisotyöntekijöissä jo etukäteen, sekä selvittää mitä he tämän kaltaiselta työkalulta kaipaavat. He olisivat saattaneet tuntea itsensä kutsutuiksi kehittämään blogia yhdessä kanssani, jolloin kynnyks blogin käyttämiseen sen luomisen jälkeen olisi ollut matalampi. Yhteisöllisyys olisi voinut syntyä jo etukäteen, eikä sen luomiseen olisi tarvinnut kuluttaa niin paljon aikaa blogin luomisen jälkeen. Käyttäjäselvitys olisi käytännössä voinut olla vaikkapa sähköpostiviesti lähetettynä muutamille valikoiduille nuorisotyöntekijöille, ikään kuin konsultaationa. Olihan ajatus toteuttaa työkalu kohderyhmälähtöisesti, vastaten nuorisotyöntekijöiden tarpeisiin. (Vilka ym. 2003, 57–58.) Myöskään fyysinen kokoontuminen blogin luomisen tiimoilta ei olisi ollut huono ajatus. Se olisi voitu toteuttaa selvityksen jälkeen, kun asiasta kiinnostuneiden joukko olisi ollut paremmin selvillä. Jonkinlaisen selvityksen tekeminen ei taida blogin kannalta olla vieläkään myöhäistä, jos joku sen haluaisi opinnäytetyöprosessini jälkeen toteuttaa. Tästä saavat kuitenkin ideoita myös muut nuorisotyöntekijöille suunnatun verkkotoiminnan kehittämisestä kiinnostuneet.

7 POHDINTAA JA JOHTOPÄÄTÖKSIÄ

Tähän lukuun päätän opinnäytetyöni. Luvussa tuon esiin sekä tilaajan arviointia työstä että omaa arviointiani. Sen lisäksi pohdin mitä ammattialallamme voitaisiin tehdä aiheen tiimoilta opinnäytetyöni jälkeen.

7.1 Tilaajan arviointi

Koman johtaja Märt Saar on kirjoittanut arvioinnin tähänastisesta työstä ja työkentelytavoistani, jossa hän antaa myös ehdotuksia miten seuraavaksi voitaisiin

toimia. Olen kirjoittanut alle pääkohtia kyseisestä arvioinnista referoiden alkupe-
räistä tekstiä.

Kuten jo aikaisemmin tuli ilmi, Saar pitää blogia hyvin arvokkaana työkaluna nuorisotyöntekijöiden keskuudessa. Hänen mukaansa internetin käyttämisen haasteena kuitenkin on, että sivusto vaatii jonkun joka näkee jatkuvasti vaivaa sen päivittämisestä. Tällä ihmisellä täytyy myös olla näkemystä työn tekemiselle tavoitteet huomioon ottaen. Liian monia nettisivuja on aukaistu liian äkkipikaisesti. Sellaisiin on idean ja vaivannäön puutteen vuoksi saattanut ilmestyä vain yksi julkaisu. Vain säännöllisellä päivittämisellä voidaan varmistaa, että sivusta tulee aktiivinen ja käyttökelpoinen. Vierailijoiden ja blogin käyttäjien määrän kasvaminen ei tule olemaan ongelma, jos päivittämisestä huolehditaan. (Saar 2015.) Blogin päivittäminen ei vielä toiminut projektin alussa kunnolla, siksi Saar tuo asian tässä ilmi.

Saar mainitsee, että blogisivuston luominen ja edelleen rakentaminen vei minulta aikaa. Hän kuitenkin arvostaa sitoutumistani työlle, sekä haluani rakentaa sivustosta laadukas ja toimiva. Olemme vieläkin alkutekijöissä blogin rakentamisen suhteen, ja luultavasti sen toimivuutta päästään todistamaan vasta noin puolen vuoden päästä. Saaren mukaan minulla on paljon annettavaa blogin kautta; innostusta nuorisotyötä kohtaan, ideoita, resursseja, erilaisia näkökulmia ja hyväksi todettuja nuorisotyön menetelmiä erilaisista kulttuureista. Hän toivoo, että he voisivat olla rohkaisemassa minua ja että pian näkisin työni hedelmiä blogin suhteen. (mt.)

Työskentelytavoistani puhuttaessa Saar kertoo huomanneensa, ettei tunnekaan minua niin hyvin kuin oli ajatellut. Tämä siitä huolimatta, että työskentelin Koman harjoittelijana tiiviisti kesän 2014 ajan. Meillä on ollut blogiprojektin aikana joitakin aukkoja kommunikoinnissa. Hän epäilee sen johtuvan muun muassa siitä, että minua on hankala lukea, sekä kulttuurieroista. Hän mainitsee myös Josiah Venture-organisaation tiimityöskentelytavan omaksumisen vievän aikaa. Saaren ehdotus edistymisen takaamiselle työssämme on jatkuva kommunikointi välillämme. Hän toivoo, että olisin blogityöskentelyssä mukana vielä jatkossa, vaikka opiskeluni päättyikin. Samalla hän tietää työskentelyni vaatineen kärsi-

vällisyyttä, jotta olen jaksanut jatkaa tavoitteidemme tavoittelua blogin suhteen virolaisten nuorisotyöntekijöiden hyväksi. Siitä hän on kiitollinen. (mt.)

Saar toivoo, että blogi tulee olemaan yhdistetty nuorisotyöntekijöiden viikkorytmiin, ja että siitä tulisi yksi heidän lempisivuistaan. Hänen mielestään se täytyisi varsinkin alussa olla yhteydessä Facebookiin, sillä muuten sitä on vaikea tuoda osaksi nuorisotyöntekijöiden elämää. Lopuksi hän ehdottaa syntyneen blogitiimin jatkavan säännöllisiä Skype-palavereja pitäen huolta blogijulkaisujen säännöllisyydestä ja siitä, että tätä blogin toiminnan alkuaikaa arvioitaisiin kriittisesti. (mt.) Poistin Facebook-tilini vuoden vaihteessa. Saar toivoisi minun liittyvän sinne uudestaan, jotta voisin tehdä blogiin liittyviä töitä myös siellä. Vaikka olenkin samaa mieltä sosiaalisen median hyödyntämisen välttämättömyydestä blogista tiedottamisen suhteen, en kuitenkaan ole tässä vaiheessa halukas liittymään Facebookiin uudestaan. Tähän mennessä blogista tiedottamista on siellä siis hoitanut joku muu. Uskon sen toimivan myös tällä tavalla.

7.2 Oma arviointi

Opinnäytetyöprosessin loppuessa emme voi olla varmoja mihin suuntaan blogi alkaa kehittymään. Pohja blogitoiminnalle on kuitenkin nyt asetettu. Blogin aktiiviseksi saaminen vie aikaa, joten lopullisia tuloksia ei voitu vielä prosessin aikana nähdä. Saar toivookin, että jatkaisin vielä blogitiimin päävastuullisena opinnäytetyöprosessin jälkeen, jotta työ ei kuivuisi kokoon. Olen sanonut voivani jatkaa blogityöskentelyä vielä jonkin aikaa. Blogin aktiiviseksi saaminen vaatii kuitenkin vielä paljon työtä, ja kohderyhmä täytyisi saada vakuutettua blogin hyödyllisyydestä. Oman roolini tunnen ristiriitaiseksi. Olen suomalainen, joka on aloittanut prosessin opinnäytetyönsä puitteissa. Olen kohderyhmästä ulkopuolella, enkä kuulu Koman henkilökuntaan. Olen siis jatkamassa työtä vapaaehtoisena. Siksi tuntuu ristiriitaiselta, että juuri minä olisin päävastuussa blogista vielä opiskelujeni päätyttyä. Jokin vahvempi linkki täytyisi mielestäni työhön olla, että pääroolissa voisi jatkaa. Mietinkin nyt, riippuuko koko blogitoiminta todella minusta? Eikö löydy ketään muuta päävastuun ottajaksi? Itse voisin mieluummin jatkaa vaikka yhtenä blogitiimin jäsenenä.

Kommunikoinnista voin sanoa, että se olisi todella voinut toimia prosessin aikana paremmin. Yhtenä syynä näen tietenkin fyysisen etäisyyden työn tilaajaan. Meren yli on vaikeampi kommunikoida kuin samassa kaupungissa oleskellessa. Koen, että olisi ollut paljon helpompaa tehdä blogityötä Virossa, Koman toimistolla. Minulta puuttui pitkään tiimityön tuntu ja sen tuoma apu ja tuki. Loin kyllä blogin, kirjoitin ensimmäiset tekstit ja toimin ideoijana, mutta esimerkiksi kaikki tarvittavat yhteystiedot blogin levittämisen kannalta ovat edelleen Komalla. Jo alussa säännölliset Skype-palaverit olisivat auttaneet huomasti. Keskustelimme pitkään pääosin sähköpostin välityksellä, minkä koin ongelmalliseksi. Välillä sähköpostivastausten saaminen nimittäin viivästyi, tai niitä ei kuulunut ollenkaan. Samalla kun Saar ihmetteli miksei edistystä tapahdu, minä ihmettelin miksei kysymyksiini ja ehdotuksiini vastata. Muun muassa tämän vuoksi koin, että minun oletetaan työskentelevän hyvin itsenäisesti, ja saavan paljon aikaan yksin. Olen kuitenkin nyt tuonut esille, että tiimityö on välttämätöntä. Kaiken kaikkiaan tiimityön merkitys on korostunut minulle prosessin aikana. Tämän kaltaista uutta toimintaa on kovin vaikea potkaista käyntiin yksin, tai ollessaan fyysisesti kaukana tiimistä, jolta voisi saada tukea. Nämä asiat kannattaa siis ottaa huomioon, jos suunnittelee vastaavaa toimintaa.

Nyt opinnäytetyöprosessini loppuessa voin kuitenkin olla produktiivinen ihan tyytyväinen. Blogi on saatu luotua, ja työtä tehdään, jotta kohderyhmä omaksuisi sen käyttöönsä. Blogi on myös onnistuttu saamaan ulos siitä vaiheesta, jossa se muistutti omaa pientä valtakuntaani. Toivoisin, että jatkossa voitaisiin yhä enemmän puhua blogista ”meidän bloginamme”, ja ikään kuin unohtaa, että itse olen sen luoja. Jatkossa täytyy myös keskustella tilaajan kanssa siitä, kenelle blogi kuuluu. Olen tehnyt sen Komalle, seurakuntien nuorisotyöntekijöitä varten, joten toivon molempien tahojen voivan sanoa sen olevan heidän oma bloginsa. Tähän asti olen kuitenkin pariin otteeseen kuullut tilaajan puhuvan siitä ”Siljan blogina”, mikä särähtää korvaani ikävästi. Jatkossa täytyy siis keskittyä vielä yhteisöllisyyden lisäämiseen.

7.3 Lopuksi

Päättyessäni opinnäytetyöprosessiani jätän ammattikunnalle pari ehdotusta. Itse en päässyt vielä kunnolla tutkimaan nuorisotyöntekijöiden välistä vuorovaikutusta Suomessa, koska idea siihen tuli niin myöhään. Sen sijaan olen viitanut työssäni enemmän verkkonuorisotyöhön ja nuorisotyön kehittämiseen, vaikka nuorisotyöntekijöiden välinen viestintä olisi sopinut osuvasti viitekehyksen sisään. Aihe joka tapauksessa kiinnostaa minua, enkä tällä hetkellä tiedä kuinka paljon asiaa on tutkittu, tai onko aiheesta kirjallisuutta. Heitänkin nyt ehdotukseksi, että tätä aihetta voitaisiin enemmän sekä tutkia että kehittää, tarkastellen sitä myös verkossa tapahtuvan vuorovaikutuksen näkökulmasta. Kannattaisi myös huomioida nimenomaan ketkä nuorisotyössä tällä hetkellä keskustelevat ja keiden ääni pitäisi ottaa huomioon jatkossa. Kuuluuko kenttätyöntekijöiden ääni, niiden ääni, jotka todella näkevät Suomen nuorison ja nuorisotyön tilanteen silmästä silmään, ruohonjuuritasolla? Voisiko vuorovaikutus nuorisotyön ammattilaisten kesken olla yhteisöllisempää, monitahoisempaa ja käytännön tasolla asioihin vaikuttavaa? Voisiko vuorovaikutus tarjota nuorisotyöntekijöille enemmän vertaistukea ja ideoita työhön? Voisiko verkossa toimiva monitahoinen ja vuorovaikutuksellinen yhteisö olla toimiva idea? Neljännen luvun johdannossa sivuamani verkkonuorisotyön etiikka voisi olla yksi aihepiiri mistä keskustella lisää, vaikkapa sitten siellä nuorisotyöntekijöiden omassa verkkoyhteisössä. Mainitsen vielä, että alulle saattamaani The Disciple Makers' Site -blogia voi käydä tarkastelemassa osoitteessa <http://thedisciplemakers.blogspot.fi/>.

LÄHTEET

- Erlands, Essi & Säilä, Veera 2014. Ryhmäblogitoiminnan toteuttaminen. Teoksessa Huttunen, Tero & Lauha, Heikki & Middeke, Henna & Säilä, Veera (toim.) Nuorisotyö bloggaa. Helsinki: Verke, 39–53.
- Helsingin kaupungin nuorisoasiankeskus 2008. Verkkonuorisotyön eettiset periaatteet. Viitattu 24.4.2015.
<http://www.hel.fi/wps/portal/Nuorisoasiainkeskus/Artikkeli?url=hki:path:/Nk/fi/ uutiset/verkkonuorisotyon+eettiset+periaatteet+valmistuivat¤t=true>
- Huttunen, Tero 2014a. Blogit ja bloggaaminen. Teoksessa Huttunen, Tero & Lauha, Heikki & Middeke, Henna & Säilä, Veera (toim.) Nuorisotyö bloggaa. Helsinki: Verke, 11–25.
- Huttunen, Tero 2014b. Mitä on verkkonuorisotyö? Teoksessa Lauha, Heikki & Tuuttila, Leena (toim.) Verkko nuorisotyössä. Nuorisotyö verkossa. Helsinki: Verke, 15–19.
- Hyyry, Sylvia 2014. Uudenlaista pelisilmää etsimässä. Nuorisotyön ammatillinen rooli internetin toimintaympäristössä. Valtiotieteellinen tiedekunta, Helsingin yliopisto. Pro gradu-tutkielma. Viitattu 24.4.2015.
https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/137626/Gradu_Hyry.pdf?sequence=1
- Josiah Venture. General information about Josiah Venture. Viitattu 31.3.2015.
<http://www.josiahventure.com/about/general/today>
- Kiilakoski, Tomi 2014. Miten kohdata teknologinen maailma nuorisotyössä? Teoksessa Lauha, Heikki & Tuuttila, Leena (toim.) Verkko nuorisotyössä. Nuorisotyö verkossa. Helsinki: Verke, 41–43.
- Kuivakangas, Johanna 2011. Yhteisöpedagogiikkaa oppimassa. Visioita Virosta – haastattelussa koulutusjohtaja Urmo Reitav. Blogissa Osaamista ja oivalluksia. Viitattu 1.4.2015.
<http://yhteisopedagogiikkaa.blogspot.fi/2011/08/visioita-virosta-haastattelussa.html#uds-search-results>
- Middeke, Henna 2014. Miten ja miksi käyttää blogia nuorisotyössä? Teoksessa Huttunen, Tero & Lauha, Heikki & Middeke, Henna & Säilä, Veera (toim.) Nuorisotyö bloggaa. Helsinki: Verke, 27–29.
- MTÜ Noorteühendus Koma 2015. Koma-tiimi ja yhdistyksen esittely. (Viroksi) Viitattu 4.4.2015. <http://k-oma.ee/meeskond/>
- Mäkinen, Anu 2014. Case 2: Espoon nuorisotoimen leiriblogitoiminta. Teoksessa Huttunen, Tero & Lauha, Heikki & Middeke, Henna & Säilä, Veera (toim.) Nuorisotyö bloggaa. Helsinki: Verke, 34–37.
- Pasanen, Taneli 2013. 10 + 1 vinkkiä blogin kirjoittamiseen. Viitattu 30.4.2015.
<http://www.ukko.fi/10-1-vinkkia-blogin-kirjoittamiseen/>
- Peltola, Sara 2015. Ohjausvuorovaikutus Suunta-chatissa. Viitattu 24.4.2015.
<http://bambuser.com/v/5417011>

- Saar, Märt 2015. Evaluation to Silja's blog. Email msaar@josiahventure.com 18.4.2015.
- Savolainen, Miina 2015. Voimattavan valokuvan menetelmä. Dialoginen näkemisen tapa työvälteenä oman itsen ja toisen korjaavaan katsomiseen. Viitattu 29.3.2015. <http://www.voimauttavavalokuva.net/menetelma.htm>
- Savolainen, Miina 2013. Voimauttava valokuva – katse työvälteenä dialogisen vuorovaikutuksen oppimiseen. Email voimauttavavalokuva@welho.com 24.2.2015
- Sinisalo-Juha, Eeva & Timonen, Päivi 2011. Verkkoperustaisen nuorisotyön määrittelyä ja teoriaa. Teoksessa Merikivi, Jani & Timonen, Päivi & Tuuttila, Leena (toim.) Sähköä ilmassa. Näkökulmia verkkoperustaiseen nuorisotyöhön. Helsinki: Unigrafia, 23-35.
- Summa, Terhi & Tuominen, Kaisu 2009. Fasilitaattorin työkirja. Menetelmiä sujuvaan ryhmätyöskentelyyn. Kepa ry. Viitattu 27.3.2015. http://www.globaalikasvatus.fi/tiedostot/Fasilitaattorin_tyokirja.pdf
- Säilä, Veera 2014. Ryhmäblogitoiminta tyttötyössä. Teoksessa Lauha, Heikki & Tuuttila, Leena (toim.) Verkko nuorisotyössä. Nuorisotyö verkossa. Helsinki: Verke, 111–115.
- Uusikari, Emilia 2014. Lastentarhanopettajien ideapankki LOIPPI. Dynastart – liikeideasivusto. Viitattu 26.3.2015. <http://www.dynastart.fi/fi/liikeidea/lastentarhanopettajien-ideapankki-loippi>
- Seppälä, Piritta 2013. Miten kirjoitan hyvän blogitekstin? Viitattu 30.4.2015. <http://www.viestintapiritta.fi/miten-kirjoitan-hyvan-blogitekstin/>
- Vilka, Hanna & Airaksinen, Tiina 2003. Toiminnallinen oppinäytetyö. Helsinki: Tammi.
- Väestöliitto 2015. Videot. Viitattu 27.4.2015. <https://www.perheikka.fi/videot/> ja <https://vaestoliitto-fi.directo.fi/nuoret/>